

Zaključna prireditev 2017

Vesel skok v počitnice!

Srednja šola Ivan Trinko v Gorici

foto dd

SVET SLOVENSkih ORGANIZACIJ

vabi na

DEŽELNI SVET SSO

sreda, 28. junija 2017,
ob 17.30 v prvem sklicu in
ob 18. uri v drugem sklicu

Kulturni dom na Colu,
Col 18. Repentabor

Za morebitne informacije sporočamo
članicam, da so na voljo uradi SSO
v Trstu (040 3481586),
v Gorici (0481 536455)
in Čedadu (0432 700896).

Slovenska skupnost: "Glasujmo za Collinija"!

V nedeljo dajmo Gorici priložnost za spremembo

V občini Gorica bo v nedeljo, 25. junija, balotaža med dvema županskima kandidatom, ki sta pred tednom dni zasedla prvo in drugo mesto. Za župansko mesto se bosta potegovala kandidat desne sredine Rodolfo Ziberna in Roberto Collini, ki ga podpira levosredinska koalicija, v kateri nastopa tudi Slovenska skupnost. Vsem Goričankam in Goričanom se torej ponuja še ena priložnost za spremembo tistega desetletnega trenda, ki je

naše mesto pripeljal na rob splošne družbene krize. Za ta trend pa je odgovorna ravno desna sredina, ki je v vseh teh letih vodila goriško občino in si zasluži krepko negativno oceno. Seveda ni mogoče in tudi ni prav skrivati precejšnje prednosti, ki jo ima Ziberna pred Collinijem po prvem krogu občinskih volitev. Vendar pa prav tako ni prav, da zaradi tega že vržemo puško v korzo in ne izkoristimo še te zadnje priložnosti.

/ str. 3

POGOVOR Dr. Marlenka Žerjal

Ali je res potrebno cepiti?

Zadnje čase je ogromno polemik, umestnih in neumestnih, okrog cepljenja otrok in odraslih. Zato smo zaprosili zdravnico dr. Marlenko Žerjal, specialistko iz pediatrije, naj nam razloži predvsem osnovne stvari o cepivih. Prav tako smo jo zaprosili, naj nam odgovarja tako, da bomo razumeli, kar je tudi storila; predvsem pa je v pogovoru pokazala tisto strpnost, človeško toplino in seveda znanje, ki odlikujejo dobre zdravnike.

Zakaj so cepljenja potrebna?

Preprosto povedano so cepljenja, znanstveno dokazano, najboljši preventivni posegi v javnem zdravstvu, saj se je raven nalezljivih bolezni v prejšnjem stoletju zelo znižala predvsem zaradi pitne vode in cepljenj.

Preprosto povedano: skrb za čisto, pitno vodo in cepiva so med tistimi pomembnimi posegi, ki omogočajo, da smo zdravi, da ne dobimo okužb.

/ str. 3
Jurij Paljk

www.parrucchelanza.com Najboljši portal v Italiji za kakovostne lasulje

PARRUCCHE
Lanza

- KOZMETIKA ZA LASE
- PRIPOMOČKI ZA FRIZERJE IN KOZMETIČARKE

**OPRAVI NAKUP ZA VSAJ 25 EVROV...
IN PO SVOJI IZBIRI BOŠ
LAHKO KUPIL VELIKO
PROFESIONALNIH
PROIZVODOV
PO 1 evro!**

Gorica - Ul. Garibaldi, 13 - na vogalu na trgu pred občino - Tel. 0481 240078
Odprto vsak dan od ponedeljka do sobote od 9.00 do 12.30 in od 15.30 do 19.30

Deseta številka otroške revije Pastirček Končno počitnice!!!

Živžav v šolskih poslopih je utihnil, a razigrano se bo oglašil, ali se je že, v poletnih središčih, ob morskih obalah, v hribih... Težko pričakovane počitnice so se vendarle začele. Teh se v junjski številki veseli tudi Pastirček, ki je vestno spremljal male šolarje na njihovi šolski poti in jim na svojih straneh razkril veliko lepega in koristnega. Njegov urednik Marijan Markežič otrokom želi, da bi počitniške dni izkoristili čim boljše, tudi ob odkrivanju zanimivosti v naravi, na izletih, pa ob branju dobre knjige, ki kljub vsem sodobnim vragolijam ostaja še vedno najboljša prijateljica, ki te popelje v neizmerne daljave na lahkih krilih domišljije. Markežič Pastirčkove bralce vabi tudi, naj v teh brezskrbnih dneh ne pozabijo na največjega prijatelja, Jezusa, pa tudi na Pastirčka. Spodbuja jih, naj mu z barvicami ali s peresom zaupajo, kar bodo lepega doživeli, pa še na Pastirčkovo naslovno stran naj pomislijo. Ta naj bo čim bolj pisana in izvirna. Da tudi na poletnem oddihu ne smemo preveč lenariti, zgovorno prikazujejo risbice in spodbudne misli v stripu, ki ga za Pastirčka ustvarjata Walter Grudina in

Paola Bertolini Grudina. Pacek, čigar "oče" je Walter Grudina, je srečen, da se je pouk končal, skrbi ga pa to, da bo med poletjem pozabil vse, kar se je naučil.

resnica o vzgojnih "metodah", ki niso vselej zgledne in pri uporabi katerih večkrat manjka doslednost. Lepo bi bilo, če bi napisano prebrali tudi starši.

Na morje odhaja pujske Bine, ki je najmlajše Pastirčkove bralce nagovarjal vse leto in jim bogatil besedni zaklad. Tudi tokrat Danila Komjanc z njim vabi malčke, naj dopolnijo manjkajoče besede in dokončajo risbico, povezujoč pičice. Poleti je več časa za igro in prav ob njej se bodo otroci razvedrili, ko bodo dopolnili prikupni strani, katerih avtorica je Paola Bertolini Grudina.

Letos poteka 100 let od Marijinega prikazovanja v Fatimi. Prav o tem poje pesmica Pastirčka, ki jo je Berta Golob stkala o Frančišku in Jacinti, ki ju je papež Frančišek proglasil za svetnika 13. maja letos. Bistre oči bodo zlahka poiskale imena Marijinih svetih na istoimenski

črkovni tabli. Berta Golob in ilustrator Marjan Manček sta avtorja šegave pesmice o samoglasnikih, s katerimi se ukvarjajo prvošolčki in prvih učnih urah. O sončku, ki je pokukal čez hrib in videl meglico, pojejo verzi naše drage pesnice Ljubke Šorli. Pesmico Sonček je uglasbil Patrick Quaggiato, zvesti Pastirčkov sodelavec-skladatelj, ki je otrokom podaril s Pastirčko-

gams, izrekla dobrodošlico po stari slovanški navadi, in sicer s kruhom in soljo. Vsak je za večerjo prinesel tipično jed svojega kraja, jo na kratko predstavil ter ponudil ostalim. Po obilni večerji sta sledila še sproščen pogovor in krajši obred, med kate-

vih strani celo mavrico skladbic, da jih bodo lahko zapeli.

V junjski številki, s katero se Pastirček za letošnje šolsko leto poslavja od svojih bralcev, so tudi Krokodilja zgodba v verzih, slika iz mivke - navodila za izdelavo daje Tatjana Ban -, Matematični kotiček za najmlajše z vlakcem, ki pelje naravnost na počitnice, razvedrilni kotiček, pripoved Marize Perat Glavna vloga, v kateri se volk izkaže bolj prebrisan kot lisica, in to prav zaradi lisičine želje biti protagonistka v predstavi - tudi v tej pravljici, skoraj že basni, je vzgojni biserček, na katerega Peratova nikdar ne pozabi.

Prej omenjena Walter Grudina in Paola Bertolini Grudina sta kot vedno prispevala eno izmed zgodb iz Svetega pisma. Tokrat sta osvetlila Juda Savla, ki je preganjal Jezusa, a potem je kot Pavel postal najbolj vnet oznanjevalec Jezusovega nauka o ljubezni.

Med bogato Pastirčkovo pošto najdemo 51 (!) čudovitih risbic in raznolike zapise, ki so jih poslali učenci OŠ F. Erjavca iz Štandreža, A. Gradnik iz Števerjana in P. Voranc iz Doberdoba. Ti so poleg zapisa o obisku Gorice poslali Pastirčku še veliko skupinsko fotografijo z goriškega Travnika s Pacassijevim vodnjakom v ozadju.

Da bodo urice brez šolskih skrbi slajše, je poskrbel Pastirček slaščičar. Katerina in Graziella Zavadlav poklanjata otrokom recept za slasten domači sladoled. Dragi Pastirčkovi prijatelji, uživajte kar se le da počitnice in seveda ne pozabite na Pastirčka, ki se bo svež in poln novih moči vrnil med vas v septembru. Na svidenje!

NG

Cerkveni in družbeni antislovar (38a) K kot KREACIONIZEM 1

Pred časom je na naše pisanje o evolucionizmu, darvinizmu, neodarvinizmu odgovoril psihiater Aldo Jovan. Tokrat smo sicer pod črko "K" že pisali, a bomo še drugič. To ne bo pravi odgovor g. Jovanu, ki se mu na tem mestu zahvaljujem za njegov odziv, ker je to prej redkost kot pa stalnica, da se kdo odzove na kak zapis. Omenjen je bil kreacionizem, zato se zaustavimo ob njem. Ker mi nismo najbolj kvalificirani za te reči, bomo navedli nekaj znanstvenikov, ki se veliko bolj ukvarjajo s tem. Mariano Bizzari, docent raziskovalne medicine, obravnava najprej t. i. biblični kreacionizem, ki ga zagotovo ne moremo pripisati katoliški veri niti Cerkvi,

protestantske denominacije in skupnosti, saj nas bolj zanima duhovno sporočilo. Po apostolu Pavlu vemo, kako "črka ubija, duh pa oživlja" (2 Kor 3,6), Dante Alighieri pa tudi pravi, kako je potrebna določena interpretacija Svetega pisma, ki temelji na nekako štirih ravneh možnih pomenov (Convivio, Libro II, 1. pogl., 2-15). Podobno potrjuje tudi papež Pij XII. v okrožnici "Divino Afflante Spiritu" iz leta 1943. Sveto pismo torej ni nekakšen znanstveni traktat, temveč modrostna literatura, pa jo je treba kot takšno tudi jemati. Bizzari pravi, da je prav zaradi te zmede med "duhom" in "črko" prišlo do teh nerazumevanj, ki nimajo tako dolge brade. Šele od

razsvetljenstva naprej so namreč določeni ljudje prav obsedeni z iskanjem med vrsticami svetih spisov tistega korpusa znanja, za katerega se je začel vse bolj uporabljati izraz

temveč je sad protestantskega sveta. Po svoje je to zanimivo, saj je eno od glavnih protestantskih načel svobodna interpretacija Svetega pisma vsakega vernika, ko pa se propagira biblični kreacionizem, se pa vsiljuje zelo dobesedna interpretacija tja, kjer ima Sveto pismo določene pravljične in mitske elemente, ki pa so seveda bolj orodje, da bi podalo globlje resnice in resničnosti. Podobno se je potem dogajalo z drugimi, ki so spet bili dobesedni in so šli "po črki" v svojih kritikah, saj je bilo zelo enostavno argumentirati, kako je pripoved o stvarjenju nevzdržna z znanstvenega vidika. V svojem bistvu je katoliški svet precej tuj takšnemu načinu gledanja, ki je veljaven za določene

"znanost", da bi našel v svetih spisih neke skupne točke s tistim, kar se je v znanosti izkazovalo prek poskusov. Na ta način se je vse bolj izkazovalo in dokazovalo prelom med vero in znanostjo, v končni fazi pa med vero in razumom. To je še kako resnično tudi, ko govorimo o evolucionizmu, vsaj zelo pogosto je. Ne bomo se preveč spuščali v tiste podrobnosti, ki nas tu ne zanimajo, ker bi se spet vračali k samemu evolucionizmu, zanimajo nas tu druge reči, ki se jim bomo podrobneje posvetili v naslednji ali naslednjih nadaljevanjih, da bi pokazali, za kaj gre pri kreacionizmu, h kateremu se pa ne prištevamo, temveč nas tja uvrščajo drugi.

Andrej Vončina

Svete Višarje Zanimiv koncert

V nedeljo, 25. junija, se v cerkvi na Sv. Višarjah obeta zanimiv koncert, ki ga prirejajo Vokalni sestav Gallina in Sks Planika v sodelovanju z župnijo Žabnice in svetiščem na Sv. Višarjah. Koncert se bo odvijal po glavni maši, ki bo so pričela ob

kot v zamejstvu (Avstrija, Italija). Za dogodek se bo na Višarje odpravila tudi večja skupina občanov Videm-Dobrepolje, od koder izhaja Tone Kralj. Med pevskim nastopom bo dr. Igor Kranjc predstavil Kraljeve poslikave na Višarjah, kar bo dalo dogodka po-

12. uri. Koncert pevske skupine Gallina spada v cikel sakralnih koncertov po cerkvah s poslikavami Toneta Kralja in se je že predstavila tako v Sloveniji

seben čar. V Gallini pod umetniškim vodstvom Ane Erčulj pojevo Maša Simčič, Urška Banovec, Ana Plemenitaš in Višnja Fičor.

SZSO Taborna šola za pripravnike na voditeljstvo

Kar najbolje vedno pripravljene služiti!

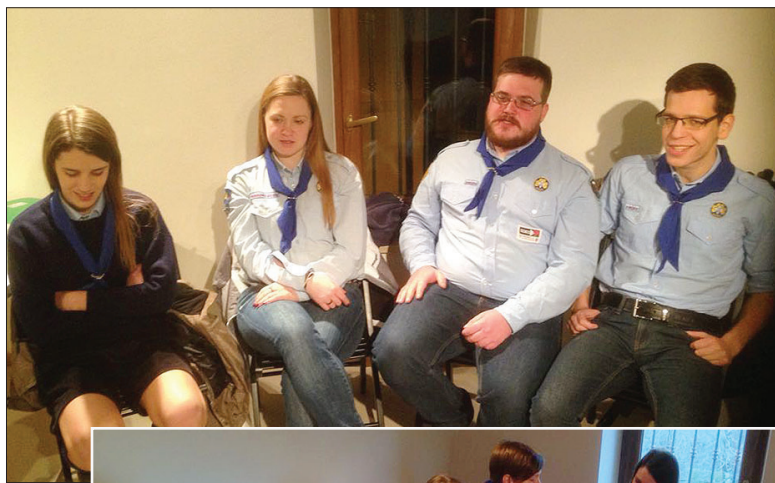
Slovenska zamejska skavtska organizacija ob potrebi organizira posebno taborno šolo za pripravnike na voditeljstvo iz lastnih vrst. Letos se je tovrstna taborna šola v organizaciji tropa za usposabljanje voditeljev pri deželnem vodstvu SZSO odvijala meseca marca v Gabrjah, udeležilo se je lepo število prihodnjih voditeljev in voditeljev, ki so v spodnjem zapisu strnili svoje občutke.

"Šef nadzoruje svoje ljudi, voditelj jih spodbuja; šef pokaže, kdo nima prav, voditelj pokaže, kaj ni prav ... zato bo voditelj, ne šef. Postati voditelj pa ni lahko, saj to zahteva prva osebno odločitev, nato pa še temeljito pripravo. Kdor se po odhodu (zaključeni formaciji) odloči za voditeljstvo, postane pripravnik. V skupnosti voditeljev si izbere mentorja in z njegovo pomočjo napiše svoj osebni vzgojni načrt, ki ga spremlja pri njegovem vzgojnem delu. Pripravnik najprej obišče taborno šolo, posebej namenjeno pripravnikom, nato metodološko šolo, kjer spozna delo posamezne veje, torej volčičev in volkuljic, izvidnikov in vodnic ali roverjev in popotnic.

Na koncu vsak pripravnik opravi še taborno šolo SZSO. Taka taborna šola je potekala med 10.

in 12. marcem v Gabrjah. Udeležilo se je 7 pripravnikov. Zbrali smo se v petek, 10. marca na skavtskem sedežu v Gorici, od

jega kraja, jo na kratko predstavil ter ponudil ostalim. Po obilni večerji sta sledila še sproščen pogovor in krajši obred, med kate-

koder smo se odpeljali proti Gabrjam. Ko je vsak posameznik po krajšem pohodu došel do župnišča v Gabrjah, sta mu voditelja TŠ, Močni bober in Iznajdljivi

rim je vsak izmed nas oddal svoj ruto in prejel ruto taborne šole. Poleg tega je v vazo, ki simbolizira skupnost, vsadil seme, ki ga je prejel na začetku. S sim-

bolično gesto je v vazo vsadil svoje upe in pričakovanja.

V času taborne šole smo obravnavali veliko tematik. Pogovarjali smo se o osebnem vzgojnem načrtu in njegovi pomembnosti, o vzgojnem načrtu organizacije, ki je osnova in na katerem temelji dejavnost s člani. Spoznavali smo tudi specifične organizacije, njeno poslanstvo in strukturo, ki jo predvideva statut. Čas smo namenili tudi trem izbiram odhoda. Ko član najstarejše veje, roverjev in popotnic, zaprosi za odhod, v svojem pismu voditeljem obrazloži tri izbire, in sicer krščansko, družbeno-politično in skavtsko. Ob tem izjavi, ali bo še naprej aktivno sodeloval v organizaciji kot voditelj ali bo prostovoljno deloval izven organizacije. Glavni cilj naše organizacije je privedi vsakega člana do tega, da postane človek odhoda, torej zrela oseba, ki je sposobna prejemati odgovorne in samostojne odločitve. Taborno šolo je zaokrožilo predavanje Vztrajnega bobra, ki nam je spregovoril o pravnih odgovornosti voditelja. Taborna šola je v vsakem pripravniku pustila poseben pečat. Odgovorila je na nekatera notranja vprašanja in mogoče sprožila kakšno novo. Vsak udeleženeec se bo po najboljših močeh trudil narediti najboljšo, kar lahko. Skavstvo je svetovno gibanje, ki se trudi, da bi se mladi razvili na moralni, psihični, socialni in duhovni ravni in nadaljevali s čim boljšim razvojem bodočih generacij. Upam, da bomo tudi bodoči voditelji uspešni pri svojem poslanstvu".

KK

SVETA GORA Consortium musicum in NOVA filharmonija

Koncert ob 300-letnici kronanja podobe Svetogorske Kraljice

foto Jakob Gustinčič

Emblem bazilike Kraljice Svetogorske na Sveti Gori pri Novi Gorici je prepoznavna Milostna podoba Svetogorske Kraljice. Slika, ki je delo beneškega slikarja Jakoba Palme Starejšega, je bila cerkvi podarjena leta 1544. Pred 300 leti, leta 1717, jo je vatiškanski kapitelj odlikoval z zlato krono in s tem priznal poseben pomen in čudodelni sloves, ki ga je kot Marijina božjepotna podoba imela za vernike. Za baziliko pomemben dogodek bodo bratje frančiškani obeležili z mnogimi slavnostnimi dogodki. Eden od začetnih je bil 17. junija koncert vokalne in simfonične glasbe, ki je nastal pod

umetniškimi vodstvom dirigenta NOVA filharmonije, Simona Perčiča. Izhodišče sta predstavljali orkestrski deli, ki ju je povezovala dramatična zvočnost: Festivalni preludij, op. 61, Richarda Straussa za orgle in orkester, in Slovesna maša Giacoma Puccinija za zbor, orkester in solopевce. Čeprav sta bila skladatelja rojena v istem času, pa sta si deli kontrastni. Nemeč Richard Strauss je izhajal iz čiste simfonične glasbe, medtem ko je Puccinijev svet svet italijanske lirike in zato veliko bolj slikovit kot filozofsko razpoložen Richard Strauss. Za impresivno zvočno učinkovitost je pomembno vlogo odigrala tudi pro-

strana akustičnost cerkve in ne nazadnje njen sakralni pomen. Orkester NOVA filharmonija je z dirigentom Simonom Perčičem zgradil prepoznaven izrazni slog, ki ga oblikujejo tako mladi iz Primorske kot tudi številni gostje, profesionalni ali študentje, iz drugih slovenskih in italijanskih orkestrrov. Pri Festivalnem preludiju Richarda Straussa je glavnina pompoznosti v partu orgel, ki jo je Gregor Klančič podal izrazito, brez zadržkov, s poustvarjalno močjo in spretnostjo, da je zazvenela veličastno. Solist in orkester sta se interpretativno nadgrajevala in dopolnjevala. Pri obeh je bilo občutiti spoštovanje umetniške svobo-

de drugega. Izvirala pa je v želji po stvaritvi izvajalskega presežka, kar jima je tudi uspelo. Osrednji del večera je predstavljala Slovesna maša ali Maša za štiri glasove. Mladostniško delo je 22-letni Giacomo Puccini napisal za diplomu in vključuje pet stavkov mašnega ordinarija. Zborovski part je bil v odgovornosti Consortium musicum, ki ga vodi Gregor Klančič, in župnijskega pevskega zbora Trnovo v Ljubljani z zborovodjo Mojco Tratar. V vlogah solistov sta zapela tenorist Luka Juteršek in baritonist Jaka Mihelač. Delo, ki sijajno odstira poduhovljeno sporočilo krščanskega bogoslužja, so zbor, orkester in solisti izvedli poglobljeno in čustveno, kar je pri vsebinsko zahtevnih delih, kot je Slavnostna maša, osnova. Na tem so gradili dramaturški utrip, ki so ga vseskozi ohranjali. Izpostaviti je treba NOVA filharmonijo, ki je bila dober glasbeni sogovornik in opora, saj je vokalnim linijam nudila temelje, na katerih so lahko pevci nemoteno gradili bleščečo in slikovito zvočno zgodbo. Slavlja, posvečena 300-letnici kronanja milostne podobe, se bodo nadaljevala s slovesnimi mašami, ki jih bosta darovala škof dr. Anton Stres in apostolski nuncij Juliusz Janusz, ter imenitnimi koncerti tudi v prihodnje.

MS

Kratke

Na Sveti Gori / 300-letnica kronanja Milostne podobe

Bratje frančiškani vabijo na slovesnost obletnice prikazanja Matere Božje in kronanja Milostne podobe. V soboto, **24. junija** (478 let od prikazanja Matere Božje Uršuli Ferligoj); od 19. do 20. ure slovesno pritrkovanje pritrkovalcev iz župnije Tolmin; ob 20. uri slovesna sv. maša, ki jo bo daroval škof Anton Stres; sodeloval bo župnijski pevski zbor iz Tolmina; po maši pete litanije in procesija z Milostno podobo in lučkami po samostanskem vrtu okrog bazilike. Bazilika bo odprta vso noč, možnost celonočne molitve pred Najsvetejšim. V nedeljo, **25. junija** (300-letnica kronanja podobe, "kronanca"), bo ob 15. uri slovesno pritrkovanje svetogorskih zvonov, molitvena ura. Ob 16. uri bo slovesno sv. mašo ob somaševanju škofov in duhovnikov daroval apostolski nuncij v Sloveniji msgr. Juliusz Janusz. S petjem bosta sodelovala MPZ iz župnije Šturje in MPZ iz župnije Col, sodeloval bo tudi trobilni kvintet.

Prvi svetovni dan ubogih bo 19. novembra

V Katoliški cerkvi na 33. nedeljo med letom obhajamo Svetovni dan ubogih. Letos bo to v nedeljo, 19. novembra 2017. Papež Frančišek je ob sklepu izrednega jubileja usmiljenja z apostolskim pismom Usmiljenje in usmiljenja potrebna / Misericordia et misera določil, da se vsako leto na 33. nedeljo med letom obhaja Svetovni dan ubogih. Sveti oče je utemeljil izbiro z besedami, da "to bo najprimernejša priprava na slovesni praznik Jezusa Kristusa Kralja vesoljstva, ki se je poistovetil z malimi in ubogimi in ki nas bo sodil po delih usmiljenja (prim. Mt 25,31-46). To bo dan, ki bo pomagal skupnostim in vsakemu krščanemu, da premislijo o tem, kako je uboštvo v samem srcu evangelija, in o dejstvu, da ne bo moglo biti ne pravičnosti ne socialnega miru, dokler bo Lazar ležal pred vrati naše hiše (prim. Lk 16,19-21). Ta dan bo tudi pristna oblika nove evangelizacije (prim. Mt 11,5), s katero lahko prenovimo obličje Cerkve v njenem nenehnem pastoralnem spreobračanju, da bo pričla usmiljenja" (Usmiljenje in usmiljenja potrebna / Misericordia et misera, št. 21). Papež Frančišek že vse od začetka svojega pontifikata posebno pozornost namenja ubogim in obrobim vseh vrst. Pa ne le z izkazovanjem miloščine, ampak jim vrača njihovo dostojanstvo, ki je z leti morda zbledelo ali pa ga ljudje ne vidimo več.

Sv. birma v Škednju

Na praznik Svete Trojice, v nedeljo, 11. junija 2017, je upokojeni tržaški škof msgr. Evgen Ravignani v Škednju pri Trstu podelil trinajstim birmancem zakrament potrditve v veri v okviru Slovenskega pastoralnega središča Trst. Pet birmancev iz Svetega Ivana se je na ta korak pripravljalo pod vodstvom s. Gabrijele in g. Milana Nemaca, trije birmanci iz Barkovelj so to storili s katehizinjo gospo Vero Poljšak, štirje birmanci iz Škednja pa pod vodstvom g. Klemena Zalarja, rektorja SPS Trst; ena birmanka je bila iz Proseka.

V petek pred birmo je bilo posebno srečanje v škedenjski cerkvi za birmance, njihove starše in botre. Niso se seznanili samo s potekom obreda, temveč so tudi duhovno pripravili svoja srca za nove Binkosti, ki so jih bili deležni na dan svete birme. Imeli so tudi priložnost, da pristopijo k zakramentu sprave, če tega niso opravili že prej v svoji župniji. Slovesno sv. mašo se s svojim petjem obogatila in poživila pevska skupina Vesela pomlad z Opčin. Mladostni sveži glasovi so spodbudili vernike, da radostno odprejo svoja srca Bogu, Svetemu Duhu. Vsi prisotni so s hvaležno pozornostjo poslušali škofov nagovor in nasvete, saj je spregovoril v našem materinem jeziku. Msgr. Evgen je med drugim opogumil mlade, naj ne opustijo svoje vere,

če bo le-ta na preizkušnji, ampak naj zvesto sledijo in zaupajo Jezusu ter z njegovo pomočjo odkrivajo svojo poklicanost. Dejavno naj živijo vero in poslanstvo darov Svetega Duha v vsakdanjem življenju. Predvsem pa naj se spomnijo, da njihovo življenje ni zaman, temveč ima vsakdo nalogo, da izpolnjuje tisto poslanstvo, ki mu ga je dal Bog ob rojstvu. Naj bodo zgledni kristjani! Botrom je škof priporočil, naj spremljajo svoje varovance in naj bodo v pomoč staršem pri krščanski vzgoji otrok. Naloga ostalih pa je, da jim stojijo ob strani z molitvijo in nasveti.

Ko je škof z razprostrtimi rokami klical Svetega Duha, je vse verne prevzel notranji sveti mir, saj so vsi bili deležni moči Svetega Duha. Poseben obred svete birme nad vsakim birmancem z maziljenjem svete krizme so spoštljivo spremljali vsi navzoči. Veselo objemanje ob koncu maše je bilo izraz tiste duhovne sreče, ki je dar Svetega Duha, Duha ljubezni.

Sv. maša je minila v lepem družinskem vzdušju z mislijo, da se končuje eno obdobje, a začenja novo, bolj zrelo in odgovorno, ki bo kdaj morda prineslo tudi težke trenutke, ki pa ne smejo preseči lepih. In za ohranitev teh je odvisno od birmancev in njihove vere, ki naj jih vodi v življenju.

"Otroci nas potrebujejo", pomoč socialno ogroženim otrokom Karitas začela akcijo za zbiranje šolskih potrebščin

Slovenska karitas je 14. junija 2017 začela dobrodelno akcijo Otroci nas potrebujejo, ki je namenjena zbiranju sredstev za pomoč socialno ogroženim otrokom s šolskimi potrebščinami. Pomagati želijo 12.000 socialno ogroženim otrokom, so sporočili iz Slovenske karitas. V Slovenski karitas med poletjem zbirajo nove velike črtaste zvezke, ki naj jih darovalci prinesejo na najbližjo Karitas. Prav tako zbirajo finančna sredstva za pomoč otrokom na transakcijski račun Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, TRR: SI56 0214 0001 5556 761, sklic: SI 00 362 in namen: Otroci nas potrebujejo. Euro ali pet evrov je mogoče darovati še s po-

slanim SMS sporočilom s ključno besedo ZVEZEK ali ZVEZEK5 na številko 1919. Zgibanke s položnico bodo od nedelje na voljo tudi po župnijah. Karitas bo zbrana sredstva in zvezke avgusta razdelila socialno ogroženim družinam s šoloobveznimi otroki. Delili bodo pakete šolskih potrebščin ali bone oz. naročilnice za nakup delovnih zvezkov in šolskih potrebščin. Osnovne šole in vrtce so že v maju v akciji Pokloni zvezek povabili k zbiranju zvezkov. Odzvalo se je 291 osnovnih šol in 94 vrtcev, zavodov ali posameznih enot. Zbrani zvezki v teh dneh prihajajo na škofijske karitas, ki jih bodo poleg druge pomoči razdelile med poletjem. Karitas je s šolskimi potrebščinami

mi lani pomagala 12.548 otrokom. Dodatno je 1523 otrok prejelo denarno pomoč pri plačilu prehrane in obšolskih dejavnosti. V Botrstva Karitas je bilo vključenih 146 otrok, v sklopu dela župnijskih karitas pa je bilo več kot 20.000 otrok vključenih v obdarovanje, delavnice, družabne dogodke, med njimi 590 tudi v centre za mlade in otroke. Skupna vrednost navedenih programov pomoči je lani znašala 692.928 evrov, v programu Karitas pa je bilo skupaj vključenih 28.790 otrok in dijakov. Sredstva so bila večinoma zbrana v dobrodelnih akcijah, večji del pa je pripadala Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij.

SCGV Emil Komel / Koncert v Krminu
Miške in mačke

Ob zaključku šolskega leta so učenci iz podružnice Plešivo Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel priredili v dvorani občinske stavbe v Krminu prav poseben glasbeno-gledališki dogodek. SCGV Emil Komel je s podporo Dežele Furlanije Julijske krajine izdal glasbeno pravljico Mišji koncert, delo mlade sodelavke Lucrezie Bogaro, v kateri se prepletajo gledališko igranje, petje v zboru in izvajanje instrumentov. Obogatena je z izvirnimi pesmimi na besedila Lucrezie Bogaro, ki so jih uglasbili profesorji SCGV Emil Komel: Damijana Čevdek Jug, Mir-

mejo med svoje goste in skupaj prisostvujejo koncertu, na katerem nastopi cela vrsta nadarjenih mišjih glasbenih talentov, od pevke Malamiške, do violinistk Miškoline in Mišje županje ter trobentačice Trobimiške. V Krminu so v teh vlogah nastopili instrumentalisti, učenci podružnične šole Plešivo, kitarist Danjel Braini, klarinetist Karol Vitale, pianista Marta Gavagna in Ruben Picech, trobentača Tobia Vitale in Edith Vitale, violinistka Athena Picech ter violončelist Samuel Vitale. Na koncertu je zaigrala tudi posebna gostja iz sosednje mišje luknje, v tej vlogi je bila flav-

ko Ferlan, Marja Feinig, Martina Gereon in Alessandra Schettino. Glasbeno pravljico je za gledališko uprizoritev priredila Ana Facchini, ki je prvo izvedbo Mišjega koncerta v Krminu tudi režirala. Pravljica, ki je namenjena osnovnošolskim otrokom, je zasnovana kot didaktičen pripomoček, s katerim učitelji otroke na zanimiv način motivirajo k umetniškemu izražanju pri javnem nastopanju. Besedilo je zabavno in polno humorja, ki nasmeje tako mlade izvajalce kot tudi poslušalstvo. Glasba je prijetna in lahkotna. Otroci se z užitkom spoprijemajo s knjižno slovenščino in pravilno izgovarjavo, bogatijo znanje slovenskega jezika, poleg tega pa so v ustvarjalni proces vključeni celostno, z gibom in izkušnjo obvladanja odra. Glasbena pravljica prinaša zgodbo o miškah in mačkah. Miške pripravljajo slavnostni koncert in se na organizacijskem sestanku dogovarjajo, kako ga bodo programske zasnove in izpeljali. Mačke se doma dolgočasijo, želijo se jim pridružiti pri tem kratkočasnem dogajanju. Kljub strahu, miške mačke sprej-

tistka Stella Crasnich, učenka z Glasbene šole San Lorenzo Isontino. Zborovske pesmice, ki so vsebinsko dopolnjevale zgodbo glasbene pravljice, sta zapela Otroški pevski zbor Plešivo, ki ga je vodila Alessandra Schettino, in Otroški pevski zbor Emil Komel z zborovodkinjo Damijano Čevdek Jug. Zborčka in nekatere glasbene soliste je s klavirjem spremljala Elisabetta Cavaleri. Za brezhibno tehnično izvedbo Mišjega koncerta so poskrbeli Blaž Kerševan, Matevž Cotar in David Vizintin. Izvedba pa je potekala v sodelovanju z Občino Krmin. Projekt in koordinacija pa sta nastala po zamisli ravnateljice SCGV Emil Komel, Alessandre Schettino. Otroci so pod režijo Ane Facchini starejše in poslušalce, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano v Krminu, na svoj otroško prikupen način popeljali v čudoviti domišljiski svet. Vsi, tako otroci na odru kot poslušalci, smo za trenutek pozabili na vsakodnevno rutino in se prepustili veselju nasmejanih obrazov malih ustvarjalcev na velikem slavnostnem Mišjem koncertu.

MS

V Gorici "na kavi s knjigo" / Ace Mermolja, Čivk duše
"V poeziji nočem biti politično korekten"

Sočna, pristna in prečiščena je poezija Aceta Mermolje v pesniški zbirki *Čivk duše*. Gre za prvo knjigo, ki je izšla pri novi mali slovenski založbi Sfera. V Katoliški knjigarni v Gorici so jo predstavili 15. junija zjutraj "na kavi s knjigo", na srečanju ob kavi PrimoAroma v organizaciji knjigarnice in Goriške Mohorjeve družbe. Med žal maloštevilnimi navzočimi je bila prisotna tudi Martina Kafol, urednica založbe, z avtorjem pa se je pogovarjal - tudi sam pesnik - Jurij Paljk.

To je ena najboljših pesniških zbirk, kar jih je prebral v zadnjih časih, je dejal naš urednik. Gre za "dobro zaokroženo celoto", "čudovito osebno pripoved", "sodobno in prečiščeno poezijo z lepim notranjim ritmom in izbrušenim jezikom": v njej bodo bralci našli Aceta. Pesnik ne išče "pridevnikov z

foto dd

efektom", v dolgih prostih verzih govori o sebi, o svetu okrog sebe in svetu znotraj sebe, o svojem rodu in Gorici, o naši preteklosti, Bazovski gmajni, fašizmu in poitalijančevanju, pa tudi o prišlekih; "večkrat zapoše, da smo vsi migranti". V zbirki naletimo tudi na "pošte-no bogoiskateljstvo", pa čeprav pesnik prizna, da ne ve-

ruje v Boga; naletimo na iskrenost "ob pogledu na domovino, ki ni več to". Dotika se tudi najbolj intimnih vprašanj. Med drugim se sprašuje, ali je pesnjenje po Auschwitzu še možno. Zbirko začneja s spornim pesnikom Ezro Poundom ter z etičnim vprašanjem o pesniku in umetnosti. Mermolja, ki je svojo prvo

zbirko izdal leta 1972, je povedal, da je v teh 45 letih prišlo do ogromnih sprememb. *Čivk duše* ni nastal kot izbor pesmi, ki so bile napisane v nekaj letih, ampak kot celota, ki jo je pisal poldrugo leto in nato prečiščeval. "Za pokušino" je prebral nekaj odlomkov oz.

pesmi. Sam je želel poudariti, da "mi smo migranti od nekdaj". Današnji prišleki žal "nastopajo kot medijski klišei in ne kot ljudje". Kdor ima medijski aparat v rokah, t. j. kapital oz. politika, tako pogojuje svet.

Kot znano, je bil Mermolja dolga leta novinar, sedaj je upokojen. V poeziji pa ne pozna avtocenzure, noče biti politično korekten. "Sem odkrit, v poeziji si lahko dovolim povedati in napisati stvari, kot jih čutim", kot sam misli in mnogi mislijo. Njegove zgodbe se dogajajo v periferijah, na obrobjih človekovega bivanja, v dogodkih današnjih dni, ki burijo duhove. Pesmi se rojevajo iz njegovega jaza, korenine pa imajo v realnosti.

To je čivk duše, ki v neke vrste pripovedni poeziji z izjemno izpovedno močjo razkriva kompleksno in široko paleto doživljanja današnjega človeka.

V Mestni knjižnici Izola
Anja Mugerli na zelenem fotelju

Dveletni junija smo v Mestni knjižnici Izola gostili mlado pisateljico **Anjo Mugerli**. V pogovoru, ki ga je z občutljivostjo poznavalke vodila Diana Pungeršič, nam je avtorica predstavila svoj knjižni prvenec **Zeleni fotelj**, ki je izšel leta 2015 v zbirki Piramida pri založbi Litera. Leta 2015 je bila nominirana za **Nagrado za najboljši literarni prvenec (podeljujeta ZKZK in DSP)**.

Anja Mugerli, ki smo jo ta večer res posadili v zeleni fotelj, se je rodila leta 1984 v Šempetru pri Gorici. Zaključila je študij slovenistike in podiplomski študij kreativnega pisanja. Je lektorica, moderatorica, voditeljica, rada bere, predvsem

pa rada piše. Nekaj njenih zgodbe je prevedenih v srbsčino in makedonščino. Za svoji dramski besedili je pred leti prejela drugo nagrado na mednarodnem natečaju Castello di Duino.

Anja Mugerli je sprva želela študirati psihologijo. Občutek za ljudi in njihove usode je pokazala v zbirki kratkih zgodb **Zeleni fotelj**. V njih z empatijo in globokim uvidom rahločutno, izvorno in spretno spregovori o različnih notranjih stiskah in bolečih izkušnjah, ki usodno zaznamujejo življenjske zgodbe vsakdanjih ljudi. Njeni protagonisti se soočajo z različnimi izgubami, boleznijo, neplodnostjo, napadi tesnobe, depresijo, zapletenimi družinskimi odnosi,

izključenostjo, razpadom družine, naveličnostjo, odtujenostjo, plehkostjo, brezbriznostjo, banalnostjo; na te situacije odgovorijo različno, ustvarjalno ali pa s pasivnostjo in sprijaznjenjem. Vendar pisateljica nikogar ne obsodi, saj ve, da življenje lahko nekaterim prizaneso, drugim pa ne. Knjiga je zanimivo branje tudi zaradi prvoosebnega pripovedovanja, odprtih koncev, simbolizma in elementov fantastike, ki jih vnaša

v zgodbe.

Literarni večer se je odvijal v okviru Bralnega kluba KIRA KNJIGA Oziroma KIRA KNJIGA V ŽIVO, ki je nastal na pobudo Ksenije Orel, knjižničarke in profesorice italijanskega jezika, vodi pa ga literarna kritičarka in prevajalka Diana Pungeršič. Člani kluba se v želji po izmenjavi mnenj o prebranih knjigah srečujejo že dve leti. Pozimi v pravljični sobi knjižnice, v poletnih mesecih v Arheološkem parku Simonov zaliv. Tu v senci starih oljk odkrivajo svet antične književnosti. Namen družanja v bralnem klubu je sicer spoznavanje slovenskih avtorjev leposlovja, pogovor o tem, kako doživljamo knjige, soočanje različnih mnenj in ne nazadnje tudi širjenje kroga aktivnih bralcev. O knjigi **Zeleni fotelj** so se v bralnem klubu pogovarjali februarja, tokrat pa so avtorico Anjo Mugerli spoznali v živo.

ŠP

MePZ LOJZE BRATUŽ
MeMI EMIL KOMELDavid Bandelj, zborovodja
Matjaž Zobec, klavirGorica, velika dvorana
Kulturnega centra Lojze Bratuž
Petek, 23. junija 2017, ob 20.30

v sodelovanju s:

s prispevkom:

Vladka Tucovič

JEZIKOVNICA

15

Jih je zob časa res povozil?

V prejšnji Jezikovnici smo se lotili nekaterih stalnih besednih zvez, s katerimi imamo težave, kadar ne poznamo njihovega pomena. Tako smo izvedeli, da medvedja usluga sploh ni usluga, priti z dežja pod kap pa pomeni priti s slabega na še slabše, ne pa na boljše, saj kap (še) ni streha, pač pa zgolj rob strehe, s katerega curkoma teče voda, kadar dežuje.

Včasih pa se nam zgodi, da pomen frazemov poznamo, vendar jih preoblikujemo s sestavinami drugega frazema, rezultat takega početja pa je ponavadi napaka. Tako sem zadnjič na radiu slišala voditeljico reči, da je stacionarne telefone **povozil zob časa**. Pustimo ob strani vprašanje, ali je to res, vprašajmo se, ali je mogoče, da jih je povozil zob časa. Lahko nekaj zob časa **povozi**? Ali nekaj zob časa **načne**? **Povozi** pa nekaj preprosto zgolj - čas (ne pa zob časa)? Seveda, voditeljica je namreč združila besede dveh frazemov, ki imata podoben pomen, namreč, da nekaj **povozi čas** ali nekaj **zob časa načne**. V *Slovarju slovenskega knjižnega jezika* pri iztočnicah povoziti piše v pomenski razlagi, če je koga povozil čas, da se ni znašel v danih razmerah, okoliščinah, stvarnosti, predvidevamo torej, da je ostal staromodni, nemodern, zaostal, da torej na neki način ni bil doma v sodobnosti, ker ga je prehitel tehnološki razvoj. V *Slovarju slovenskih frazemov* pa je pomenska razlaga iztočnice zob časa: v *teku časa nastala obraba, uničenje*, v zgledeh pa vidimo, da zob časa lahko kaj **načne** ali kaj na čem zariše, predmetom ali bitjem pa se lahko **pozna** ali **vidi** zob časa, npr.: *Dotrajnemu mostu se je poznal zob časa, ki ga je že močno načel*.

V čem je torej napaka pri kombiniranju frazemov *čas povozil in zob časa načne*? V nesmislu, ki ga izjavimo, ko rečemo, da je zob časa kaj povozil, saj zobje grizejo in načenjajo, povozil pa čas (povozil nas lahko tudi življenje, če nam ne prizanaša; povoženi smo, če smo zelo utrujeni); športna ekipa lahko povozil nasprotnika, če ga premagajo). Tudi drugi zgled je iz medijev. V pogovorni oddaji se je gledalec po telefonu želel prikupiti voditeljici in jo je pohvalil za besedami, da je *ženska na licu mesta*. V čem se je zmotil? *Frazemu biti na mestu*, kar pomeni: *biti sposoben, odgovoren, zaupanja vreden* ipd., je dodal nepotrebno besedo lice, ki ga je pobral iz stalne zveze *na licu mesta* v pomenu *tam, kjer se kaj zgodi oz. točno tam, tudi na kraju samem*. Nesmiselno je torej nekemu, ki ga vidimo prek televizijskega ekrana in ki je v trenutku našega pogovora v televizijskem studiu, reči, da je oseba na licu mesta, da je torej točno tam, če pa želimo povedati nekaj drugega: da je njegovo delo odlično in nas razveseljuje. Mogoče je tudi zato nasmeš na voditeljičinem obrazu ostal bolj kisel, da se ji torej obraz ni razlezel v nasmeš (*kisel nasmeš in da se obraz ali lica razlezejo v nasmeš*, tudi to sta stalni besedni zvezi).

Naj se vam lica čimvečkrat razlezejo v nasmeš, vam želim in vas do prihodnjic lepo pozdravljam!
Doc. dr. Vladka Tucovič na Oddelku za slovenistiko Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem (Koper) izvaja pravopisne in lektorske vaje. Jezikovna vprašanja, o katerih bi radi brali v Jezikovnici, ji lahko pošljete na e-naslov: vladka.tucovic@fhs.upr.si ali na uredništvo Novega glasu.

Devin

(Ne) tradicionalni koncert v dobrodelne namene

V nedeljo, 18. junija, so v Devinu organizirali res posrečeno prireditev. Člani Devinskega mladinskega krožka in Moški pevski zbor Fantje izpod Grmade so priredili dobrodelni koncert, namenjen zbiranju sredstev za popravila sedeža v centru Devina, kjer domujejo razna društva in je srce slovenskega delovanja v vasi. V nekdanjem rastlinjaku Devinskega gradu, ki so ga v 80. letih prejšnjega stoletja s prostovoljnimi delom in veliko dobre volje preuredili v lepo dvorano, kjer redno vadijo Moški zbor Fantje izpod Grmade, Otroški zbor Ladjica, Devinski lutkarji in Lutkovno gledališče Pristanišče, oddelek glasbene šole Emil Komel, Devinski Mladinski krožek in skupine skavtov SZSO (Slovenske zamejske skavtske organizacije), je nastala neodoljiva potreba po nekaterih obnovitvenih delih. Tako so pomislili, da bi zaključni koncert sezone, ki ga Fantje izpod Grmade vsako leto pripravijo pred počitniškim časom, letos nekoliko spremenili

Foto Man. Maver

in istočasno zbrali nekaj prispevkov za popravila društvenega sedeža.

V lepem nedeljskem popoldnevu je bilo občinstvo priča prav prijetni prireditvi, ki je bila mladostniško sveža in se je popolnoma ujemala z naslovom: (Ne) tradicionalni koncert. Zbrani na vrtu Bridarjeve hiše v Devinu so lahko prisluhnili lepim zborovskim nastopom in hudomušnim domislicam, ki so nastope povezovali. Najprej je po otvoritvenih pozdravil predsednik Slovenske prosvete iz Trsta Marij Maver podelil Gallusova priznanja vsem pevcem, ki v zboru pojejo več let (priznanja podeljuje Javni Sklad

(Boštjan Petaros), ki je malo nergal, da je prišel poslušati NETRADICIONALEN koncert, kot je bilo najavljeno, a da mladi in stari pojejo čisto podobno... Dekleta iz publike so se z opazko strinjala in so hitro prihitala na oder ter lepo zapela eno pesem. Fantom ni bilo po godu, da se dekleta tako vmešavajo, zato je spet nastopil nezadovoljni gledalec, jih miril in predlagal, da bi lahko izvedli zborovski dvoboj med fanti in dekleti, pesmi pa bi izbirala kar publika, ki bi bila tudi končni sodnik tekmovanja. Tako so izmenično prepevala dekleta Devinskega mladinskega krožka in fantje Fantovske skupine, za vsebino pesmi pa so poslušali predloge publike. Ob koncu, ko je postalo jasno, da ne bo pravega zmagovalca pevskega dvoboja, saj so res vsi prepevali zelo lepo in prepričano, so se vsi trije zbori zbrali na odru in skupaj odpeli še skupno pesem (Lipa zelenela je). Naj dodamo, da je Fante izpod Grmade na harmoniko spremljal Tomaž Grassi, pevski dvoboj pa sta na klavir spremljala Peter Soban, s kitaro pa Stefano Bearzi. Dekleta Devinskega mladinskega krožka pojejo skupaj v taki zasedbi le občasno in projektno, koordinirala pa jih je Nada Tavčar. Fantovska pevka skupina pa je nastala letos pozimi in jo vodi Mirko Ferlan, moški zbor Fantje izpod Grmade pa verjetno ne potrebuje predstavitev, saj že nastopa ogromno let. (Ne) tradicionalni koncert se je končal na dvorišču sedeža zborov, ki je v popravilu, kjer so skrbni domačini pripravili bogato zakusko, tako da so se vsi udeleženci izredno uspelega večera lahko družili še do poznih večernih ur.

V nedeljo je torej izzvenela res sijajna prireditev, pravi Netradicionalni koncert, na katerem so prepevali pevci dveh generacij, izbor pesmi pa je segal od slovenskih ljudskih in umetnih do modernejših popevk. Res so se s pripravo in izvedbo domiselnega večera vsi izredno izkazali. Občinstvo je zapuščalo prireditveni prostor vidno zadovoljno in upamo, da je dobro uspela tudi nabiralna akcija za sredstva za popravilo sedeža. Kdor bi se dobrodelni pobudi želel še pridružiti, pa ima seveda še vedno priložnost, da prispeva za obnovitev slovenskega društvenega sedeža v samem centru Devina, kjer imajo očitno še ogromno mladostniške energije in volje do druženja in kulturnega ustvarjanja...

MAP

Republike Slovenije za kulturne dejavnosti). Nato je moški zbor Fantje izpod Grmade pod vodstvom Hermana Antoniča zapel nekaj pesmi; za njimi so nastopili mladi moški glasovi Fantovske pevke skupine Devin-Nabrežina (vodi jih Mirko Ferlan), ki so se tudi želeli izkazati. Iz publike se je oglasil nezadovoljen gledalec

Koncert v Štivanu Skozi noč s ČarniCami

Od časa do časa se zgodi, da si kak vrhunski zbor iz Slovenije zaželi primorske toplino. Tako je bilo tudi prejšnji četrtek, 15. junija, ko se je Komorni ženski zbor ČarniCe iz Ljubljane odločil za postanek v Štivanu.

Ženski komorni zbor ČarniCe, ki ga od leta 2014 vodi nadebudna dirigentka Monika Fele, je eden vidnejših zborovskih sestavov v Sloveniji. Leta 2016 je zbor na državnem mariborskem tekmovanju Naša pesem prejel prvo nagrado v svoji kategoriji, istega leta pa je na Mednarodnem tekmovanju Polifonico d'Arezzo osvojil prvo mesto v svoji kategoriji ter se uvrstil v Grand prix tekmovanja, kjer

stor na sporedu so našle tudi priredbe slovenskih ljudskih: Ada-

mičeva Če ti ne boš moj, Gobčeva Ne ouri, ne sejaj in Krekova Prekmurska, posebej pa lahko omenimo dela mladih skladateljev: avtorsko Pred nevihto in priredbo Pa kako bom ljubila Tineta Beca (1993) ter Sisterix Hinalis Mateja Kastelica (1994). Kot so pevke same zapisale v koncertni list, je bil to "program, ki klasično zborovsko glasbo približuje novi", v katerem bo vsak "poslušalec našel kaj zase". V svojem konceptu programa pa posebej poudarjajo pomen besedil skladb: poudarek leži na "besednih igrar in zgodbah, ki zborovski glasbi dajejo dodaten smisel".

Na večeru, ki ga je priredil Devinski mladinski krožek ob pomoči župnika

je dosegel drugo mesto. ČarniCe pa so se izkazale tudi na letošnjem Mednarodnem tekmovanju v Mariboru, ko so se spet uvrstile v Grand prix in osvojile končno četrto mesto.

Štivanski koncert v cerkvi sv. Janeza Krstnika sta uvedla Simonitijev Črček na vrtu in Lebičeva Voznja na besedilo Srečka Kosovela, iz katere so ČarniCe tudi črpale navdih za naslov koncerta "Skozi noč". ČarniCe so nato predstavile svoj tekmovalni program: Čopijevi Deček in deklica in Ave Maria, Pärtovo Peace upon you, Jerusalem, Regejev romantično Er ist's, Lebičeva Fčeilca zleteila ter ritmičen Orbanov Lauda Sion. Svoj pro-

Giorgia Gianninija, so ČarniCe potrdile sloves, ki spremlja njihovo ime. Zbor je prepoznaven zaradi svojega svetlega, a prezentnega zvoka, kjer v ospredje prihajajo tako sopranski kot altovski glasovi. Disonančni akordi so zaskelili v svoji bistrini, navdušena publika pa je lahko uživala ob napetih piano delih. Večkrat nagrajena petidvajsetletna dirigentka Monika Fele je prav vsaki skladbi namerila muzikalno in izpovedno interpretacijo. Za vse prisotne je bil to navdihujoča večer, harmonije pa so vsakogar nedvomno pospremile "skozi noč".

Lucija Tavčar

Društvo slovenskih izobražencev

Začetki krščanstva na Slovenskem na podlagi arheoloških odkritij

Začetki krščanstva na Slovenskem so oviti v meglice, saj so se razvili v velikih mestih kot Poetovio, Celeia in Emona oz. Ptuj, Celje in Ljubljana, a je veliko ostalin šlo v nič, ker so bila mesta kasneje poseljena. Ostali so samo drobcji. Rimsko cesarstvo je segalo od Mezopotamije do Hispanije, severna meja je potekala po Donavi in Renu, bilo je razdeljeno na rimske province. V Društvu slovenskih izobražencev je na rednem ponedeljkovem srečanju spregovoril arheolog dr. Janez Dular o tem, kaj nam lahko pove arheologija o začetkih krščanstva na Slovenskem. Dvajset let je vodil Inštitut za arheologijo ZRC SAZU, raziskoval je prazgodovino Slovenije, še posebej bronasto in železno dobo.

V prvih stoletjih se je krščanstvo razvilo predvsem v velikih mestih zaradi trgovskih stikov. Rimljani so Oglej snovali leta 181 pred Kristusom, da so ustvarjali trgovske stike z zaledjem. Rimski pisni viri kažejo, da je v drugem in tretjem stoletju zagotovo živela krščanska skupnost. Ptuj je bilo pomembno rimsko mesto z vojaškimi postojankami, ki se je širilo ob Dravi. Tu je v drugi polovici prvega stoletja živel sv. Viktorin Ptujski, škof in prvi razbiralec Svetega pisma ter velik borec proti heretikom. Umril je mučniške smrti v času Dioklecijana, ki je znan po silnem preganjanju kristjanov.

Ob koncu tretjega in v začetku četrtega stoletja pride do pomembnih sprememb za razvoj krščanstva, ki se po zaslugi cesarja Konstantina Ve-

likega razširi po celem imperiju. Ta je leta 313 izdal milanski edikt, s katerim je krščanstvo postalo polnopravno drugim veram. Trije pomembni dogodki v četrtem stoletju so veliko Dioklecijanovo preganjanje okrog leta 300, milanski edikt leta 313 in proglasitev krščanske vere kot državne vere s cesarjem Teodozijem. Ko je krščanstvo postalo uradna vera, se je na Slovenskem zgodila bitka pri Mrzli Reki v Vipavi. V noči iz 5. na 6. september 394 se je

Foto damj@n

pri Vrhpolju vnela bitka med Teodozijem in Evgenijem, ki jo je tudi Valvasor uprizoril v

Slavi vojvodine Kranjske.

Kristjani so se prej morali skrivati, zdaj pa so lahko gradili cerkve. S pomočjo rekonstrukcije so v Emni pri Cankarjevem domu odkrili krstilnico, bogato okrašeno z mozaiki. V Celju je mesto pod mestom oz. ostanki starokrščanskih objektov - krstilnica z donatorskimi napismi. V Poetoviu je skromen ostanek starokrščanske cerkve in mozaikov. Iz tega časa je veliko drobnih predmetov.

Peto stoletje je bilo zelo nemirno zaradi preseljevanja barbarskih ljudstev, ki so porušila staro strukturo mest. To so bili Huni, Vzhodni in Zahodni Goti ter Vandali. Pustošili so lepa, velika mesta in ubijali.

V drugem delu predavanja je dr. Dular s fotografijami pokazal glavne starokrščanske objekte, ki niso bili le središča verske skupnosti, temveč tudi kulturna in politična središča. To so kraji Trnovo pri Krškem, Tonocov grad pri Kobaridu, Ajdovski gradec nad Vranjem in Ajda nad Žirovnico. Središča so delovala do šestega stoletja, prvega zatona krščanstva, ko pride novi naval poselitev in so objekti opuščeni.

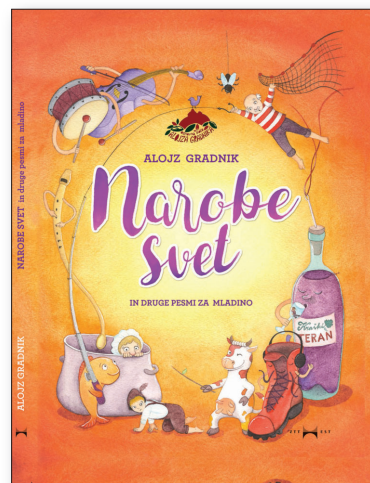
Metka Šinigoj

Repentabor / OŠ Alojza Gradnika

Gradnikov Narobe svet v novi preobleki

Osnovna šola Alojza Gradnika z Repentabra skrbno ohranja spomin na pesnika Goriških Brd, po katerem nosi ime. Med drugim v šolski knjižnici hranijo njegovo edino pesniško zbirko za otroke *Narobe svet*, ki jo je leta 1953 izdala Mladinska knjiga. In prav ta knjiga je v ponedeljek, 5. junija, zagledala luč sveta v popolnoma novi preobleki. Originalne pesmi Alojza Gradnika so učenci v šolskem letu

2015/16 in 2016/17 na novo ilustrirali pod mentorstvom učiteljice Barbare Boneta, z upodabljanjem pesniških likov pa so sami postali del istih. Tako se muha v vijolični obleki suka, krtek iz krtnice svoj rožnati smrček rine, vsak s svojega griča gledata se pastir in pastirica, naj živi še *Mojškra* Mara, lepa je in nasmehana, z rumenim soncem obsijana. Knjigi je dodana še pesem *Sveta Neža trosi biserce* (ilustrirala Barbara Boneta), ki jo je pesnik iz Medane v tridesetih

letih prejšnjega stoletja posvetil sinu Sergeju Gradniku. Namenjena je mladim bralcem, radovednim otrokom in igrivim odraslim. S

sprehodom po Gradnikovih verzih bralec spozna način življenja naših pranon in pranonotov, preizkusi bistrost svojega uma z reševanjem ugank in začuti, da se v *Narobe svetu* skriva zaklad domišljije.

Knjigo krasi platnica, ki jo je ustvarila Ivana Soban, za oblikovanje je poskrbel Peter Ferluga, izdalo pa jo je Založništvo tržaškega tiska. Predstavitev knjige, ki je bila v ponedeljek, 5. junija, ob 18. uri v Prosvetnem domu na Opčinah, je postrl bogat spremljevalni program, ki so ga pripravili učenci OŠ Alojza Gradnika, v sodelovanju s Slovenskim filatelističnim klubom Lovrenc Košir pa so predstavili tudi priložnostno znamko in poštni žig.

Na binško nedeljo je v 92. letu starosti odšla v večnost naša draga

PAVLA TUL vd. STURMAN

Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku Metodu Lampetu za mašno daritev in pogrebni obred ter vsem, ki ste zanj molili, jo pospremili na zadnji poti in s sočutno bližino počastili njen spomin.

OTROCI KLARA, ROBI IN FABIO Z ŽENO MAJDO, VNUKI PRIMOŽ, MARTIN, ALJA IN ROBERT, SESTRE IN OSTALO SORODSTVO

Trst, 22. junija 2017

Nabrežina / Amatersko športno društvo Sokol

Igrišče so poimenovali po Savu Ušaju

Amatersko športno društvo Sokol je z nedeljsko slovesnostjo poimenovalo zunanje košarkarsko igrišče na športni lokaciji sredi Nabrežine po dolgoletnem predsedniku Savu Ušaju. To je bil hkrati simbolni višek dvodnevne dogajanja, ki je na športnem prizorišču beležil turnir v košarki in odbojki. Sokolovci so ga na priljubljenem društvenem prizorišču piredili prav zato, da bi počastili spomin na nedavno preminulega predsednika. V dvodnevem turnirju so namreč domači košarkarji kategorije under 18 soočili s soletniki iz Opatije, Sežane in Červinjana. Sokolovke under 16 so pod odbojgarsko mrežo merile moči s Slogašicami. Nabrežinsko športno društvo je nastalo leta 1966 in celih 40 let delovalo v sklopu

domačega Kulturnega društva Igo Gruden. Levjo vlogo je od nekdaj imela odbojka, sočasno tudi sekcija za namizni tenis, ki je nato prepustila mesto košarkarskemu gibanju.

sodelovanje, a je bil hkrati tudi prepričan, da ne smemo izgubiti svoje narodne identitete. Poudaril je, da je Ušaj lep del svojega življenja posvetil vsestranskemu razvoju domačega športnega gibanja. Sadovi njegovega društvenega delovanja so se obrestovali prav v tej sezoni, saj so košarkarji Sokola doživeli zgodovinsko napredovanje v C-ligo Silver. Nastop v višji ligi je sicer še pod vprašajem, saj tovrstna preizkušnja predstavlja veliko finančno breme, poleg tega tudi domača telovadnica ne odgovarja predpisom za nastop v tej kategoriji. Sokolovci bodo morali to kočljivo vprašanje razrešiti najkasneje do 7. julija.

Z odkritjem kamnite plošče v spomin na dolgoletnega trenerja odbojgarskih ekip, odbornika društva in njenega predsednika so se Sokolovci oddolžili osebi, ki nosi zaslug za ureditev športnega objekta

Kot je v svojem uvodnem posegu v nedeljo izpostavil sedanjí predsednik Amaterskega društva Sokol Paolo Vidoni, je bil Savo Ušaj človek, ki je zagovarjal združevanje in lojalno

Prejšnji teden v Finžgarjevem domu Kvaliteten koncert Weillovih songov

Pretekli teden se je v Finžgarjevem domu na Opčinah odvijal zelo zanimiv in kvaliteten koncert z naslovom "Kurt Weill - nepozabni songi". Ko slišimo besedo "song", si običajno takoj predstavljamo lahko, nezahtevno glasbo, tako, ob kateri se samo prostimo in ki ne zahteva kakšne posebne pozornosti. Za glasbo Kurta Weilla to ne velja. Skladatelj poznajo ljubitelji gledališča predvsem kot sodelavca Bertolda Brechta, v navezi s katerim sta nastali dve izmed njegovih najbolj znanih del, namreč Vzporn in propad mesta Mahagonny in Opera za tri

groše (iz te opere je najbolj znana sugestivna Mack The Knife). Velja za enega glavnih prenoviteljev scenske glasbe, vendar je enako genialen tudi v drugih zvrsteh glasbe, saj je skladal tudi simfonije, operno glasbo, skladbe za zbor in orkester, radiofonsko, filmsko in baletno glasbo. Številni poslušalci, ki so prejšnji teden napolnili Finžgarjev dom, so si želeli priklicati v spomin kakšno znano, a morda že pozabljeno melodijo, malokdo pa je bil gotov, katere naj pripíše Weillu, saj se o njem ne govori prav pogosto. Vsekakor so zaupali izbiri obeh izvajalcev, pianistu »maestru«

Aleksandru Vodopivcu in sopranistki Nadiji Fabris. Iz izbora, ki sta ga glasbenika predstavila, je bilo kmalu moč spoznati, da je Weillova glasba, pa čeprav napisana za oder ali musical, zahtevna in raznolika (v njej najdemo razne oblike songa od klasičnega tanga ali valčka do boogie-woogija ali jazz - vsebine pa gredo od družbeno kritičnih do ljubezenskih ali ironično izzivalnih). Od izvajalcev zahteva zelo dobro pripravo, smisel za ritem in interpretacijo, od poslušalcev pa pozornost in koncentracijo. Melodije ne gredo hitro v uho, poleg tega so manj znane od pričakovanega, malokateri poslušalec je poznal več kot dve ali tri pesmi. Nadia Fabris pa je skladatelj približala, tako da je predstavila njegovo življenjsko in umetniško pot (bil je Nemeč judovskega rodu, zato je leta '33 zapustil domovino in se izselil

najprej v Pariz, pozneje v Združene države Amerike, tam pa se je uveljavil predvsem z muzikali) in ga uokvirila v glasbeno obdobje njegovega časa. Poleg tega je postregla s prevodom besedila vseh pesmi, ki jih je potem odpela v angleškem izvirniku. S tem je poslušalce uvedla v pravilno razumevanje vsake pesmi posebej. Tako so lahko cenili njeno občuteno interpretacijo in klavirsko spremljavo, ki pravzaprav ni bila le spremljiva, pač pa dodatno poudarjanje in podčrtovanje atmosfere, ki jo je vsaka pesem zahtevala. Koncert je torej nudil prav lep glasbeni in kulturni užitek.

LP

Klemen Zalar je izpostavil lik sv. Antona Padovanskega Praznovanje zaveznika pri Novem sv. Antonu

Popoldanska vročina 13. junija na praznik sv. Antona Padovanskega je prav vabi la v hlad, ki ga je s svojim mogočnim zidovjem nudila cerkev pri Novem sv. Antonu v Trstu. Tu so se zbrali verniki in drugi častilci sv. Antona skupaj s pevci združenega zbora ZCPZ, da bi slovesno počastili zaveznika cerkve Terezijanske četrti, ki je bila zgrajena v prvi polovici devetnajstega stoletja. Klemen Zalar, ki skrbi za vernike v mestnem središču in obenem za Slovensko pastoralno središče, je na samem začetku spregovoril o pomenu tega praznovanja za slovensko skup-

nost v tej osrednji mestni cerkvi. In že se je oglasila uvodna pesem iz grl pevcev združenega zbora Pred Bogom-Andreja Vavkna, pod vodstvom zborovodje Edija Raceta, na orgle je spremljal Tomaž Simčič. Sledila je Tretja maša Ubalda Vrabca, ki so jo dopolnile pesmi: Pojte zvonovi F. Händla, Na oltarju tu prebivaš Hugolina

Sattnerja, Z odrešilnim kelihom Jožeta Trošta in Dnevno zvonjenje Jožeta Zafošnika. Berilo je prebral Matej Kos. V nagovoru je Zalar izpostavil lik sv. Antona Padovanskega, rojenega v Lizboni, ki mu je pri petnajstih letih umrla mati in kmalu za tem je odšel v samostan k Avguštin-cem. Od tu je bil poslan v Coimbro, kjer je prešel v Francišanski red Manjših bratov. Želel je v misijone v Afriko, na ladji je zbolel in pristal na Siciliji. Prepotoval je nato Italijo in končal zemeljsko pot v kraju Arcelli pri Padovi.

Mašna daritev se je sklenila s pesmijo Zdrava Marija-Franca Kimovca. Na kraju bogoslužja je zborovodja Edi Race povabil pevce združenega zbora na osvežilno pijačo, ki se je prav prilegla v tem vročem popoldnevu.

P. V.

Obvestila:

Društvo slovenskih izobražencev vabi v ponedeljek, 26. junija, v Peterlinovo dvorano na debatni večer z Jožetom Horvatom na temo "Jugonostalgija". Sklepni večer DSI se bo zaključil z nizom Mendelssohnovih samospelov v izvedbi sopranistke Tamare Stanese, altistke Mare Žerjal in pianista Tomaža Simčiča. Začetek ob 20.30.

Darovi:

Za svetoivanski cerkveni pevski zbor: v spomin na dragega Borisa Čoka daruje druž. Rudež 50 evrov. **V spomin na sošolko in**

prijateljico Nado Martelanc namesto cvetja na grob daruje Marinka Inzko iz Sveč na Koroškem 100 evrov za Slovensko Vincencijevo konferenco v Trstu.

V spomin na Lijo Bak darujeta Boži in Gabrijela 20 evrov za Slovensko Vincencijevo konferenco pri Sv. Ivanu.

V spomin na Nado Martelanc daruje centralni odbor Vincencijeve konference 90 evrov za Slovensko Vincencijevo konferenco.

V spomin na Riketo Hlača daruje sestrična Grazia Saražin Gerdol 50 evrov za Slovensko dobrodelno društvo Trst.

Kratke

Plinski terminal: Dežela FJK proti soglasju okoljskega ministrstva

Dežela Furlanija Julijska krajina se bo pritožila zoper soglasje, ki ga je za gradnjo plinovoda Trst-Gradež-Vileš dalo italijansko okoljsko ministrstvo. Kako namerava postopati deželna vlada, je povedala deželna predsednica Debora Serracchiani, ki je vnovič poudarila, da nasprotuje gradnji plinskega terminala pri Žavljah. Nespremenjeno stališče Furlanije Julijske krajine temelji na tehničnih in okoljevarstvenih

promislekih, še zlasti pa na prepričanju, da bi tak objekt oviral razvoj tržaškega pristanišča. Deželna vlada se prav tako zaveda, da plinskemu terminalu pri Žavljah nasprotujeta Slovenija in Hrvaška, v severnem Jadranu pa že itak postavljajo uplinjevalnik na Krku, je spomnila Serracchianijeva. / ARC/PV

Slovenščina z empatijo posvečena Alojzu Rebuli

Dejstvo, da sta se italijanski pisatelj Pino Roveredo in novinarka tržaškega dnevnika Il Piccolo Giulia Basso z navdušenjem odzvala vabilu Elene Cerkvanič in se, v sklopu projekta Slovenščina z empatijo, približala poznavanju našega avtorja Alojza Rebule in branju njegovih literarnih del, dokazuje, da je zanimanje za naše avtorje, pisatelje, pesnike, v našem mestu vedno večje. Udeležbenke in udeleženci naslednjega srečanja Slovenščina z empatijo, ki bo posvečeno Alojzu Rebuli in njegovemu literarnemu ustvarjanju, bodo imeli možnost so ogledati v dvorani Ščeka misli, ki sta jih pisno izrazila Roveredo in Bassova, ob približanju književnosti Alojza Rebule. Bralke in bralci Novega glasa so vabljeni na dvojezično srečanje, na katerem bodo imeli priložnost izmenjave vtisov, mnenj, doživetij, idej, misli, ki so povezane s poznavanjem ali branjem književnosti Alojza Rebule. Vsi so vabljeni k sodelovanju in aktivni udeležbi. Srečanje bo v petek, **23. junija, ob 18. uri** v dvorani Krožka za družbena vprašanja Virgila Ščeka, v Gallinovi ulici števil. 5, III. nadstropje. Srečanje prireja Elena Cerkvanič v sodelovanju s Krožkom Virgila Ščeka.

Sv. birma v Šempolaju

Goriški nadškof msgr. Carlo Roberto Maria Redaelli je v nedeljo, 21. maja 2017, podelil zakrament sv. birme: Matiji, Anji, Eriku, Ga-

ji, Josetti, Eriku, Nayi in Adamu iz šempolajske župnije, Katerini in Sofiji iz nabrežinske in iz zgoniške župnije Niku, Kasiji in Ivani.

Minule in sedanje razmere v svetu kličejo k vaji na meddržavni ravni

Vaja "Potres Posočje 2017" potrdila dobro pripravljeno

Na podlagi sklepa vlade Republike Slovenije so v Bovcu pripravili redno vajo "Potres Posočje 2017". Z njo so preverili vodenje ter operativno delovanje štabov Civilne zaštite (CZ) in njihovih poveljnikov. Vaja je potekala brez zapletov, kar kaže na to, da je Občinski štab CZ Občine Bovec, v sodelovanju z gasilci, policijo, GRS in radioamaterji, uspešno izvedel vse načrtovane aktivnosti.

Pod pokroviteljstvom URSZR Izpostava Nova Gorica, v sodelovanju s poveljniki in štabi CZ za Severno Primorsko, je vaja potekala v Bovcu 19. maja, po predpostavki, da je v zgodnjih jutranjih urah v severozahodni Sloveniji prišlo do močnega potresa z lokalno magnitudo 6,2 z žariščem v bližnjem hribovju, 9 kilometrov pod površjem, s trajanjem 10 sekund. Potres naj bi občutili v celotni Sloveniji. Vse je potekalo na način, da je Občinski štab sproti dobival napotke o dogodkih ob potresu, na kar se je moral pravilno odzvati. Glavni cilj vaje je bil preveriti, kako deluje organizacija zaščite in reševanja, zamišljena po regijskem in občinskih načrtih v primeru ponovnega potresa. Predvsem jih je zanimala usposobljenost odgovornih sedanjih organizatorjev v okviru štabov CZ oz. njihovih poveljnikov. Obenem gre v takih primerih še za prenos izkušenj na mlajšo generacijo: "urjenje poveljnikov, namestnikov poveljnikov in članov štabov CZ na različnih nivojih s službami za podporo na področju vodenja

Potres v Posočju - ruševine

evidenc o poškodovanih objektih in osebah, udeleženi v nesreči, vzpostaviti pregleda nad stanjem oziroma posledicami nesreče, s prošnjo za pomoč regijskemu štabu CZ, ki nato zagotavlja pomoč iz drugih občin in iz tujine". Da bi naredili pomemben korak naprej pri lajšanju sodelovanja, so na Univerzi v Ljubljani, Fakulteti za družbene vede, leta 2009, pripravili osnutek Sodelovanja Slovenije in Italije na področju civilne zaštite. Izhajali so iz nujne, da je Slovenija, kot številne druge države, vse pogosteje izpostavljena različnim virom ogrožanja varnosti, med katere zavzemajo vse bolj pogostejšo vlogo naravne in antropogene nesreče. V sodobnem globaliziranem svetu zato postaja sodelovanje med državami vse bolj pomembno, na dvostranski kot mednarodni ravni. Sodobne krize postajajo bolj kompleksne in nepredvidljive. Poleg tega pa pogosteje presegajo državne meje ravno v primeru potresa ali pa migrantsko / begunskih problemov, ki ji prav tako, za zdaj, ni videti konca.

Nevarnosti in nesreče, politični zapleti so videti neizogibni in jih je treba jemati kot del našega vsakdana. Naravnih nesreč ne moremo odstraniti, organizirane politične ali pa globalno/ kriminalne pa se pojavljajo vedno znova, kot epidemije bolezni. Zato je nujno ustvariti pogoje sprotnega reševanja s sklepanjem mednarodnih pogodb, sporazumov, protokolov s sosednjimi ter ostalimi državami. S temi si zagotovimo vzajemno pomoč v primeru nastanka nesreč in drugih primerov ogrožanja človeških življenj, imetja in suverenosti držav. Po vstopu Slovenije v Evropsko zvezo so vzpostavljeni boljši pogoji za medsebojno zaupanje in bolj intenzivno sodelovanje na številnih projektih in dogodkih, zlasti s področja zaštite in reševanja. Državna meja ni več ovira za prehajanje reševalnih ekip čez mejo po cestah in zraku. Tovrstno ledeno zaveso so v čezmejno sodelovanje na Bovškem prvi odmrznili gorski reševalci in gasilci, kar je lahko dober znak tudi drugim v regiji.

Miran Mihelič

Skupina goriških "telovadk" Prijeten oddih v žabniški koči sv. Jožefa

Čeprav je v letošnji sezoni telovadni tečaj v Domu Franca Močnika v Gorici, ki ga je kar nekaj let strokovno vodila prof. Maja Leban, odpadel zaradi premajhnega števila vpisanih, so se nekatere izmed zvestih "telovadk", kot že nekaj let zapored, odpravile na krajši oddih v kočico sv. Jožefa v Žabnicah. V tej prijazni počitniški hišici, ki jo je ob robu gozda, segajočega daleč na avstrijsko stran, v daljnih 50. letih prejšnjega stoletja dal zgraditi msgr. Franc Močnik, so se spet prav "lušno" imele. Brez vsakodnevnih skrbi, ki nas tlačijo, so uživale gorski zrak in spokojno tišino, ki kraljuje med gorami. Kramljanje in igra s kartami sta jim bila najljubše početje. Za kosilo in večerjo so za mizo sedele zmeraj z užitkom, saj so med njimi izredne kuharice. Privoščile so si tudi izlet v Kranjsko Goro in na Trbiž. Letos jim žal ni uspelo se povzpeti na Sv. Višarje. Misel na Božjo Mater Marijo pa je večkrat splavala tja gor.

NG

PRIMORSKI PRIIMKI (44)

SEDMAK

Tretjak, Petak, Šestak, Sedmak, Osmak, Devetak. Sliši se kot izštevanka. Ali kot otroško igranje z besedami. V resnici pa gre za slovenske priimke, ki so vsi nastali na enak način.

Priimek Sedmak ima preprost izvor. Prvi Sedmak je bil sedmorjeni sin in tako so poimenovali tudi njegove potomce. Seveda je možno, da v resnici ni bil sedmorjeni, ampak sedmi živorojeni sin. Ali pa, kar je malo manj verjetno, sedmi

mak. Rodbino najdemo tudi v drugi vasi iste župnije, Nadanjem selu. Verjetno pa so se tjakaj priselili iz Narina. Tamkajšnji rodbini dokumentirano sledimo vse do sredine 18. stoletja, ko je bil tam rojen Mihael Sedmak (1745-1828). Danes njih potomce najdemo vsepovsod, tudi v amerškem Clevelandu. Na Planini pri Ajdovščini pa je v začetku 19. sto-

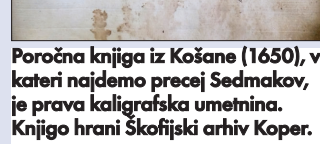
Tino Mamič

Razširjenost priimka Sedmak po svetu. Slovanski priimek je nastal na različnih krajih, ima pa enak izvor, gre za sedmega sina.

otrok. Vsekakor pa je njegova mama pred njim rodila najmanj šest otrok. Sedmak je pravi primorski priimek, saj najdemo njegova gnezda tako ob morju kot v notranjosti pokrajine. Je pa tudi možno, da vsi Sedmaki izvirajo iz enega. Izvor priimka lahko velikokrat pojasnimo že s preprostim pogledom na zemljevid. Ko je določen priimek zelo pogost v eni župniji, se skorajda praviloma zgodi, da so vsi s tem priimkom v okoliških krajih potomci prišlekov iz prvega gnezda. Sedmaki iz Križa nad Trstom in s Planine nad Ajdovščino so zato skorajda gotovo povezani, čeprav zato nimamo še konkretnega dokaza. Hipotezo bo seveda treba potrditi z rodoslovno raziskavo, a verjetnost je zelo visoka. Tretje gnezdo priimka, Narin pri Pivki, pa je mogoče tudi povezano s planinskimi Sedmaki, saj tam najdemo sorodstvene povezave med dvema zelo razširjenima priimkoma v obeh krajih: Penko in Sedmak. V preteklih stoletjih namreč ženitve med tako od-

letja živela zanimiva družina Sedmak. Valentin Sedmak se je poročil z Marijo Kodre. Dobila sta sina Valentina Sedmaka, ki je nasledil domačo kmetijo v Gornji vasi 76. Valentin Sedmak se je poročil z - Marijo Kodre. V poročni knjigi ne piše, da bi si bila Valentin mlajši in Marija mlajša kaj v sorodu, kar pomeni, da sta bili Mariji Kodre kvečjemu v daljnem sorodstvu. Moramo sicer vedeti, da je bilo ime Marija najpogostejše žensko ime na Slovenskem... Glede na to, da v katastru leta 1822 na Planini ne najdemo nobenega Sedmaka in ker v krstni knjigi Valentina Sedmaka ni, lahko trdimo, da gre za prišleka. Odkod, pa bo odkrila šele natančnejša raziskava.

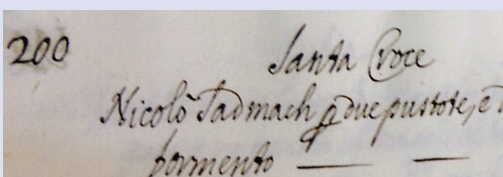

Poročna knjiga iz Košane (1650), v kateri najdemo precej Sedmakov, je prava kaligrafska umetina. Knjigo hrani Škofjski arhiv Koper.

Med znanimi Sedmaki najdemo v Primorskem biografskem leksikonu in spletnem leksikonu Primorci. si samo tri. Šolnik in psiholog Danilo Sedmak (1937) je doma v Sv. Križu, kar pomeni, da ga lahko povežemo s Sedmaki v Rubiji izpred pol tisočletja. Novogoriški zumitelj in elektroinženir Filip Sedmak (1929) pa ima planinske korenine.

Tretji znani Sedmak, Pavle, pa je avtor izjemnega romana Kaplan Martin Čedermac. Seveda ob tem vsak Primorec zastrže z ušesi, saj je avtor slovitiga Čedermaca, po katerem je nastala beseda »čedermac, pisatelj France Bevk. Res je. Bevk je namreč zaradi pritiskov fašistov kot avtorja v Ljubljani natisnjena romana (1938) navedel Pavleta Sedmaka.

V slovenski Wikipediji pa najdemo še nekaj Sedmakov: slikar in grafik Aleš Sedmak (1952), biolog Bojan Sedmak (1952), pevec Goga Sedmak, časninar Marjan Sedmak (1938), sociologinja Mateja Sedmak (1971), častnik Stojan Sedmak (1958). Na svetu živi 1900 Sedmakov. V Sloveniji jih je 326, kakih 100 manj kot pred desetletjem. Na italijanski strani meje pa so leta 2014 našeli 90 Sedmakov. Na Primorskem potemtakem na obeh straneh meje živi okoli 300 Sedmakov. Na Hrvaškem, kjer imajo svoje, avtohtone Sedmake, jih živi več kot 400. Večina živi v okolici Zagreba in v Slavoniji. Katica Sedmak iz Vinkovcev je bila poslanka v parlamentu. V Evropi naj-

V Devinskem urbarju najdemo leta 1586 v Rubiji in Križu samo enega Sedmaka, Nikolaja. Priimek so zapisali kot Sadmack. Urbar hrani tržaški državni arhiv.

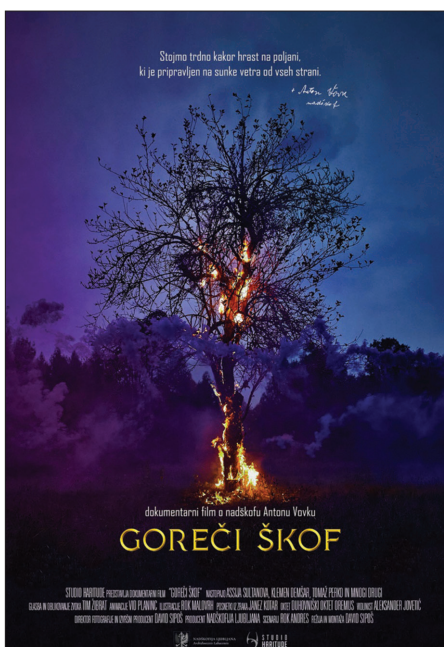
demo 250 Sedmakov tudi na Slovaškem. V prekomorskih državah je Sedmakov precej: 370 v ZDA, 60 v Kanadi in 40 v Avstraliji. Koliko med njimi je slovenskih, koliko pa hrvaških in slovaških, ni še nihče preštel.

V NLB so s pranjem denarja domnevno financirali tudi terorizem

Goreči škof - dokumentarni film o nadškofu Vovku

V Sloveniji je odkritje, da so v Novi ljubljanski banki, največji državni banki, oprali kar milijardo ameriških dolarjev sumljivega izvora, zasenčilo druge dogodke. Podrobnosti omenjene afere oziroma škandala postopno odkrivajo in razgaljajo, pri čemer se politika različno odziva, t. i. običajna javnost pa je osupla in razočarana v svoji veri in zaupanju v pravno državo. Pona-

ka in prikripanja, čeprav je iranska državna banka, vpletena v pranje denarja v Sloveniji, z njim financirala nabavo surovin za izdelavo iranske jedrske bombe, industrijsko vohunstvo, in kar je nemara najhuje, z obravnavanim spornim in sumljivim denarjem, plačevala tudi teroristično omrežje, ki napada cilje povsod po svetu, najbolj v Evropi. Mogoče je, da se bo ugotovilo tudi, da je marsil-

katera bomba, ki je eksplodirala v Evropi v zadnjih letih, bila plačana z denarjem največje slovenske državne banke.

V Sloveniji zdaj vsi vodilni funkcionarji, ki so v obdobju pranja denarja upravljali Novo ljubljansko banko, zatrjujejo, da o zadevi nič ne vedo in se torej

ne čutijo odgovorne za nič, kar se je dogajalo v banki. Nihče med njimi tudi ni bil zaslišan ali vprašan o škandalu, ki je po mnenju mnogih največji v vsem obdobju po osamosvojitvi Slovenije. Politika se bo o svojih opredelitvah najbrž zgani- la šele v predvolilnem obdobju.

Predvolilni čas se je sicer že pričel. Nekdanja poslanka SDS Alenka Jeraj ga je takole ocenila: "Človek bi v tej naši lepi Sloveniji kar obupal. Toliko vsega se je nabralo, da sploh ne ve več, kje bi se zadeve lotili, in kako bi lahko stvari postavili na pravo mesto. Vsak dan se trudimo, delamo, zadeve pa vodijo tisti, ki jim ni mar za državo, ki jim je vseeno za nas in naše potomce, vseeno za ugled Slovenije, vseeno za poštenje, pravico in demokracijo. Zanima jih samo njihova denarnica". Ta mnenja dopolnjuje Vane Gošnik, nekdanji poslanec Stranke zelenih, ki pravi, "da je sedanje dogajanje v Sloveniji dokaz razkrajanja države. Kot slišim, med zaposlenimi vlada velika apatija, brezvoljnost in nemotiviranost. O vsem menda že nekaj ve tisti, ki je izjavil, da Slovenija nima mafije, zato, ker ima mafija Slovenijo".

V polemiki v predvolilnem času se soočata tudi premier Miro Cerar in Janez Janša, predsednik SDS, največje opozicijske stranke. Predsednik vlade poudarja, "da je SMC stranka novih obrazov, nove energije.

Smo stranka za prihodnost Slovenije. Ne podpiramo podpihovanja, golega populizma ter sovražnega govora. Vodimo odgovorno in vključujočo politiko. Stranka modernega centra je dokazala, da zna in zmora. Če SMC ne bo vodilna stranka, tudi slovenska družba ne bo uspešna". Janez Janša pa je na spletnem portalu Žurnal24. si, zapisal: "Naslednje volitve ne bodo spopad med strankami leve in desnice, naslednje volitve bodo globalni politični spopad v Sloveniji. Med tistimi, ki imamo Slovenijo v srcu, med tistimi, ki si želimo, da bi bila Slovenija takšna, za kakršno smo glasovali na plebiscitu leta 1990, in mafijsko državo. Naslednje volitve bodo neki poseben čas, ki bo v svoji usodnosti spominjal na čase osamosvajanja Slovenije".

Na razmere in odnose v Sloveniji, kot se kažejo ob 25. juniju, prazniku Dneva državnosti, se je odzvala tudi Cerkev. Pripravila je 24-urno molitveno verigo z naslovom 24 ur molitve in posta za domovino, ki je potekala 22. in 23. junija. Snovalci in organizatorji so vernikom sporočili naslednje: "Čim več nas bo, ki bomo z molitvijo in postom prosili za blagoslov naše domovine in našega naroda, tem več bremen iz naše preteklosti in sedanosti bomo prepustili našemu Odrašeniku, tem več preklestev se bo slej kot prej umaknilo blagoslovu". Kot pomembno novico v tem pregledu in poizkusu analize dogajanja v Sloveniji, navajam, da se je začelo premierno prikazovanje novega dokumentarnega filma o ljubljanskem nadškofu dr. Antonu Vovku, z naslovom Goreči škof. Dve leti sta ga ustvarjala scenarist Rok Andres in režiser David Sipoš. Film prikazuje portret nadškofa, se pravi njegovo osebnost, delovanje, mnenja ljudi o njem, pa seveda predvsem nje-

govo vlogo v cerkvenem življenju in utripu na Slovenskem. V filmu znova ugotavljajo napeto zgodbo človeka, ki se je skozi vsa leta delovanja moral boriti, da je ostal pokončen steber slovenskega naroda in Cerkev. Nadškof dr. Anton Vovk je bil skratka izjemna osebnost, zavedal se je svojega poslanstva v težkih in prelomnih časih, in ga opravljal z veliko vero in predanostjo, kar ga uvršča med osrednje slovenske osebnosti v drugi polovici 20. stoletja.

Nadškofa dr. Antona Vovka je 20. januarja leta 1952 v Novem mestu nahujšana skupina ljudi hotela živega zažgati v vagonu vlaka, s katerim je z verskimi

namenil prispel iz Ljubljane. Rešil se je zgolj zaradi svoje prisebnosti in ravnanja, toda zaradi posledic zažiga na vratu, je posledice napada čutil do konca življenja. Napadalcu in njihovi naročniki niso bili kaznovani, čeprav jih v Novem mestu domnevno poznajo, toda jih še vedno prikrijava.

Omenjeni dokumentarni film o ljubljanskem nadškofu dr. Antonu Vovku, z naslovom Goreči škof, so bodisi že ali pa bodo v naslednjih dneh predvajali, v Breznici, Metliki, ljubljanski stolnici, v dvorani nadzakristijo v Brezjah, v kranjskem župnišču in v Baragovem zavodu v Novem mestu.

Marijan Drobež

Zaradi vbdnih ran je umrl Gašper Tič Kruta smrt priljubljenega igralca

Kot so v nedeljo, 18. junija 2017, zvečer, poročali slovenski časniki, je istega dne dopoldne prišlo do umora v stanovanju na zelo obiskovani Trubarjevi ulici v Ljubljani. 20-letnik je v prepiru s ostrim predmetom umoril 44-letnega moška. Izkazalo se je, da je umorjeni popularni igralec Gašper Tič, ki je bil od 1. 1997 član Mestnega gledališča ljubljanskega. Vest o njegovi smrti je potrdila direktorica MGL Simona Belle.

Gašper Tič, ki je bil tudi predsednik Združenja dramskih umetnikov Slovenije, se je rodil 7. maja 1973 v Kopru. Na AGRFT v Ljubljani je študiral dramsko igro in umetniško besedo pri profesorjih Dušanu Mlakarju in Kristijanu Mucku. Že v času študija je veliko igral. Bil je npr. Aljoša v Bratih Karamazovih Dostojevskega (režiser Sebastijan Horvat, Akademski studio-SNG Mala Drama Ljubljana, 1994), Orest v Ajshilovi Daritvi na grobu (r. Sebastijan Horvat, del Oresteje v koprodukciji slovenske, makedonske in bolgarske akademije, Ohrid, 1995). Melchior Gabor v Pomladnem prebujenju Franka Wedekinda (r. Sebastijan Horvat, 1994), Larry v Zažgi! Lanforda Wilsona (r. Zijah Sokolović), Tom v Jaz sem maestro Hrafnildur Hagalin Guðmundsdóttir (r. Halmar Sigurdsson) in Igralec v Singerjevih Norcih iz Helma (r. Zijah Sokolović). Študij je končal z vlogama Puntile v uprizoritvi Gospod Puntile in njegov hlapec Matti Bertolta Brechta (r. Jernej Lorenci) in Peter Pajot v Ljudožercih Gregorja Strniša (r. Aleš Novak) ter zanj leta 1996 prejel univerzitetno Prešernovo nagrado.

Veliko je nastopal tudi v drugih gledališčih: v SNG Drama Ljubljana, Koreodrami Ljubljana, Gledališču Koper in SSG

Trst, pa tudi izven institucij. Za izvedbo in priredbo monokomedije Joooj, tako sem prišel na svet! (Hišno gledališče in KUD France Prešeren, 1998) je leta 1999 prejel nagrado zlata paličica. Poleg tega je tudi pisal, se ukvarjal z gledališko režijo in pedagogiko. V Šentjakobskem gledališču je npr. režiral igri Bog Woodyja Allena (2008) in komedijo po motivih del različnih avtorjev Tičja kletka (2009). Nastopil je tudi v dveh celovečernih filmih: kot Prešeren v Odi Prešernu (r. Martin Srebotnjak, 2001) ter kot Petelin v Kruha in iger (r. Klemen Dvornik, 2012). Posnel je veliko kratkih filmov in radijskih iger, in z uspehom nastopal na televiziji. Za stvaritev lika Ana Liza v oddaji Spet doma na RTV Slovenija je leta 2006 prejel viktorja za posebne dosežke (v tej vlogi je blestela v vsej duhoviti komičnosti takrat njegova žena, igralka Nataša Raljan. Vodil je kar nekaj silvestrskih oddaj, pa tudi oddajo za otroke Iz popotne torbe in Firbcologi. Te je oddajal tudi slovenski program naše deželne oddaje Rai. V nekaterih vlogah so ga na goriškem odru lahko videli tudi naši gledalci. Kravni dogodek v Ljubljani je pretresel stanovanje in obiskovalce živahne ljubljanske ulice ter prizadel vse tiste, ki tudi pri nas spremljajo ustvarjalnost slovenskih gledaliških in filmskih igralcev.

NG

Komentar

Nov resen argument neprimernosti in zastarelosti vladne trase drugega tira Koper-Divača

Trasa drugega tira Koper-Divača, ki jo vsiljuje vlada, gre v dolini Rižane v predor (pod hrib Kaštelir), malo nižje pod vasjo Dekani, in ni nobenega razloga, da ne bi šla skozi predore in vialdukte v ravni črti prek Krasa do Divače. Vendar, kot se vidi iz zemljevida 1), naredi v Osapski dolini onstran Kaštelirja velik lok v levo in se približa italijanski meji, kar proggo podaljšuje za več kilometrov, in se da to enostavno izračunati. Ta nepotrebni zavoj pa je bil izsiljen s strani Italije in Trsta s silovitimi in tudi umazanimi pritiski, kar je dokumentirano prikazano v knjigi avtorja tega sestavka "Koper-Trst, večna tekmeča, ali veliki boj za luške tranzitne tovore in transportne poti" (Mladika, Trst, 2007) na straneh 149-155. Trst je namreč imel nepremostljive ovire (okoljevarstvene in druge) pri posodobitvi svojega odseka 5. kori-

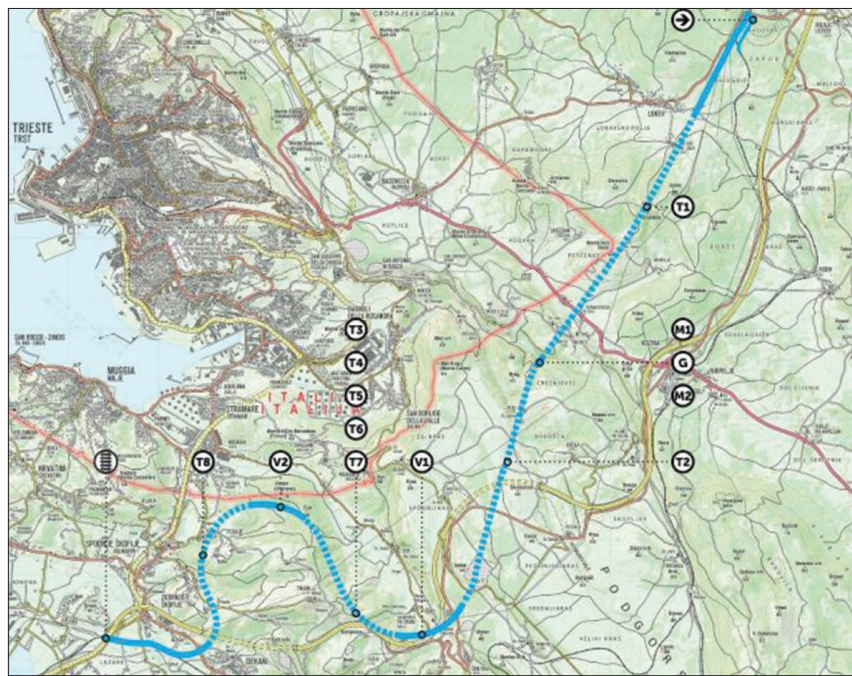
dorja Trst-Divača in se je zato nameraval priključiti na novo proggo Koper-Divača. Zaradi navedenih okoliščin je Trst kasneje zamrznil vse aktivnosti na svojem odseku 5.

nim velikim nepotrebnim zavojem tudi ustregli. Vendar je Trst kasneje opustil namen, da bi se priključil na novo proggo Koper-Divača, velik odvečen zavoj

bila več privlačna, saj vozijo tovorni vlaki po njej komaj kakih 50 km/h, zato je usmeril vse svoje energije in resurse v posodobitev svojega priključka prek Tržiča na že sodobno in hitro (150 km/h) pontabeljsko proggo, računajoč pri tem tudi na skorajšnjo dograditev nove hitre proge Celovec-Gradec. Kar bi Trst približalo srednjeevropskemu blagovnemu bazenu, iz katerega se napaja s tovari Luka Koper. To so velika industrijska središča kot Gradec, Dunaj, Budimpešta, Bratislava, Brno, Praga idr. Še več, pri 50 km/h preko slovenske smeri bodo npr. tovari s 570 km oddaljenega Dunaja potovali v Koper kakih 12 ur, v Trst pa po posodobljeni, tudi če malo daljši pontabeljski proggi, že pri 100 km/h komaj kakih 5 ur.

Tudi zaradi tega je vsiljevana vladna trasa neprimerna in zastarela in bomo morebitne njene napake plačevali stoletja.

Milan Gregorič

koridorja do Divače in pritiskal na Slovenijo, da bi njen odsek 5. koridorja Koper-Divača čim bolj približala Trstu, kar smo mu z navede-

pa je ostal. Skleпам namreč, da mu slovenska smer s svojim zastarelim in počasnim železniškim omrežjem za prodor v Srednjo Evropo ni

NA BOŽJO POT PO EVROPI SEM IN TJA (62) Mariza Perat

V prvi polovici 17. stol. so Milostno kapelo prenovili.

Kapela je razdeljena na dva dela. Je bogato okrašena in stoji sredi glavnega trga. V kapeli so v dragocenih srebrnih skrinjah shranjena srca bavarskih kraljev.

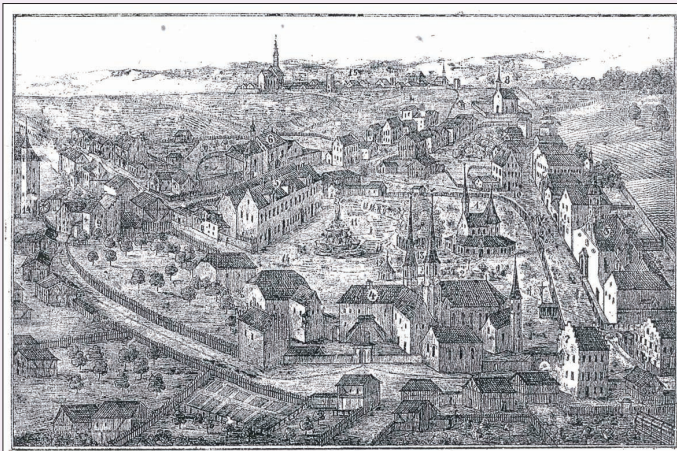
Mnogi zaobljubljeni predmeti, ki jih najdemo v Altöttingu, pričajo o milostih, ki jih je Marija na tem kraju naklonila svojim otrokom. Tu hranijo tudi poseben predmet, dar španskega kralja Alfonza XIII. V priloženem besedilu beremo: "Nebeški Kraljici, ljubi Materi Božji v Alt-Öttingu iz hvaležnosti Alfonz XIII., kralj španski in kraljica Viktorija, 31.5.1906".

Dne 31. maja 1906 sta se namreč kralj Alfonz in kraljica Viktorija kot novoporočenca vračala od poroke. Takrat pa je neki anarhist na njuno kočijo vrgel bombo. Ta je vse naokrog razbila in razdejala, kralj in kraljica pa sta ostala

sti, ki so jih hvaležni romarji poklonili Božji Materi.

Na trgu stoji vodnjak z Marijinim kipom. Spominja na čase, ko je Božja Mati iz Altöttinga morala bežati pred vojnama in požigi.

V bližnji cerkvi sv. Konrada romarji radi obiščejo tudi tega svetnika, čigar truplo počiva v stekleni krsti pod oltarjem. S v bližnji cerkvi sv. Konrada romarji radi obiščejo tudi tega svetnika, čigar truplo počiva v stekleni krsti pod oltarjem.

Altötting okrog leta 1660 iz knjige: Karl Pichlmaier - Altötting, 1890

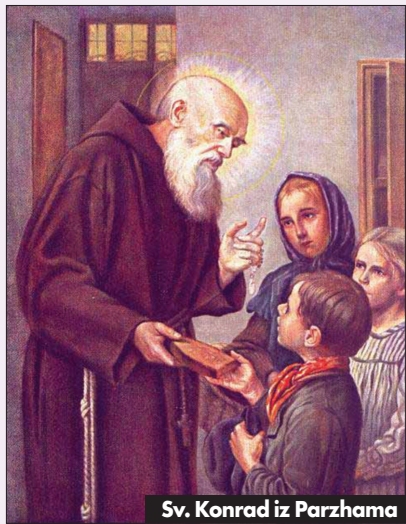
Ura s smrtjo

Vodnjak z Marijinim kipom

nepoškodovana. Kar ob tem dogodku najbolj prizadene, pa je to, da se je prav v tistem času v Altöttingu brala sveta maša za blagor obeh novoporočencev. Ob tej čudežni rešitvi je kralj Alfonz Božji Materi v Altöttingu poslal omenjeni dar.

Kot omenjeno, je tu v začetku 16. stol. bila dograjena župna cerkev, ki hrani precej zanimivosti, med temi krstni kamen iz 12. stol.. Nad glavnim vhodom je "Ura s smrtjo", ki spominja na kugo iz leta 1634. V cerkvi je grobnica bavarskega vojskovedca, grofa Tillyja, zmagovalca v številnih bitkah, znanega po svoji vestnosti, poštenosti in pobožnosti. V bližini cerkve je spomenik domačinom, ki so jih 28. aprila 1945 pobili nacisti. Ob cerkvi je zakladnica, v kateri so shranjene razne dragoceno-

Sv. Konrad iz Parzhama

otroških let odlikovala globoka pobožnost. Njegova največja želja je bila, da bi postal duhovnik ali redovnik. Pozneje je vstopil h kapucinom, kjer mu je čez nekaj let bila zaupana zahtevna in odgovorna služba vratarja v samostanu sv. Ane v Altöttingu. Kot vratar je prišel v stik s trumami oseb vseh stanov in poklicev, ki so dan na dan prihajale pred vrata samostana. "Sveti vratar", kot so ga imenovali, je vsem velikodušno pomagal, dajal jim je hrano, jim svetoval v težavah življenja ter jim nudil vsakršno pomoč. Zaradi njegove velike dobrote so ga kmalu začeli imenovati "oče revežev".

Sv. Konrada so ves čas njegovega redovnega življenja odlikovale izredna ponižnost, požrtvovalnost in njegovo, naravnost junaško prenašanje vsakovrstnega trpljenja. Papež Pij XI. je brata Konrada leta 1930 prištel k blaženim, leta 1934 pa ga je proglasil za svetnika.

SCGV EMIL KOMEL, SNOVANJA Pod cerkvenim obokom v Doberdobi
Spoštljiv poklon goriškemu skladatelju Stanku Jericiju

foto dd

Deveti koncert 12. cikla Snovanja Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel je v cerkvi svetega Martina v Doberdobi 16. junija združil glasbenike in pevce iz Doberdobi, ki so se poklonili spominu na Stanka Jericija. Letos mineva 10 let od njegove smrti. Nastopili so tako učenci in profesorji SCGV Emil Komel kot tudi Glasbene matice, ki so zaigrali v kolornih skupinah in orkestru ali zapeli v zborih. Koncert Pod cerkvenim obokom so lani prvič izvedli v Doberdobi in ponovitev je vnovič naletela na pozitiven odziv.

Program je uokvirjala zborovska glasba, ki predstavlja največji delež obširnega opusa, nad 700 del, Stanka Jericija (v njem so še simfonične, komorne, solistične in vokalno-instrumentalne skladbe). Uvodoma je Otroški pevski zbor Veseljaki pod vodstvom Lucije Lavrenčič Terpin zapel tri pesmi, med katerimi je bila prva Jericijeva Deklica molji na besedilo Srečka Kosovela. Zbor je spremljala mlada flautistka Janina Marušič. Sledili so nastopi komornih skupin učencev z obeh glasbenopedaških ustanov. Tako kot gla-

sba utripa v vedno drugačnih barvah, tako se je prostor obarval v različne odtenke. Začenši s subtilno zvočnostjo nežnega violinskega dua Blaža Terpina in Athene Picech. Čistost prosojnih in svetlih renesančnih melodičnih linij je odzvanjala v plesih kvarteta flavtistik, Janine Marušič, Jasne Breclj, Andreje Bensa in Jane Lavrenčič. Žametno mehka razpoloženja so nastopila z glasbo baroka in renesanse pri nastopu kvarteta violončelov Jurija Lavrenčiča, Marianne Meroni, Ilarie Sorazio in Tine Jarc. Kontrastna ekspresivnost se je nadgrajevala vse do žlahtnega godalnega kvarteta, v katerem so violinist Aleš Lavrenčič in Joahim Nanut, violist Simon Cotič in violončelist Jurij Lavrenčič z izvedbo stavka Andante cantabile iz Godalnega kvarteta romantičnega skladatelja Petra Iljiča Čajkovskega, komorni del koncerta privedli na vrhunec.

Za konec je Mešani pevski zbor Hrast pod dirigentskim vodstvom Hilarija Lavrenčiča zaokrožil misel na Stanka Jericija. Poleg njegove Tebi, Gospod je zapel še skladbe Heinricha Schütza in Josefa Rheinbergerja. Zbor Hrast v svoji umetniški izraznosti ohranja stan-

dard in izraz na visokem nivoju. Občutena interpretacija se lahko pohvali z uravnoteženimi glasovi, homogenim zvokom in jasnim fraziranjem. Zbor je skupaj z Orkestrom SCGV Emil Komel in altistko Tatjano Devetak izvedel zvočno učinkovito in veličastno Glorio v D vedno aktualnega Antonia Vivaldija. Dobro pripravljene učence obeh šol, ki so pohvalno izvedli svoje skladbe, kakovostni pevski nastop najmlajšega zbora Veseljaki in premišljen izbor skladb, ki se je v estetski premisi spajal v koherentno glasbeno pripoved, je izzvenel kot spoštljiv poklon goriškemu skladatelju Stanku Jericiju. Iris Rissegeri, ki je glasbeni dogodek povezovala, je o njem dejala: "V svoj opus je vidno vtisnil pečat duhovniškega dela, ki pa pomensko ni bil zgolj vezan na poklic, ampak je bil v pristnem pomenu besede duhoven. Bil je skladatelj, ki je negoval duha. V njegovo dušo je kanila glasbena kaplja širokih razsežnosti; glasba, ki ga je spremljala celo življenje in ki je sočasno spremljala tiste, ki so njegovo glasbo ljubili in ki jo nenajeto še danes".

MS

Erika Brajnik

NATUROPATSKI NASVETI (158)

Otekanje nog in naturopatija (3)

Osebi, ki trpi za otekanjem nog, svetujem, da dnevno popije liter in pol čaja iz njivske preslice in koprive, vse naj bo sveže nabrano, saj ima samo živo zelišče največ vitalne energije. Zelišče naberemo okrog 12h, ko je sonce na najvišji energetski ravni, ga dobro sesekljamo in ga pustimo v krogu 2 minuti, nič več. Za liter in pol vode bomo uporabili pest sveže njivske preslice in pest sveže koprive.

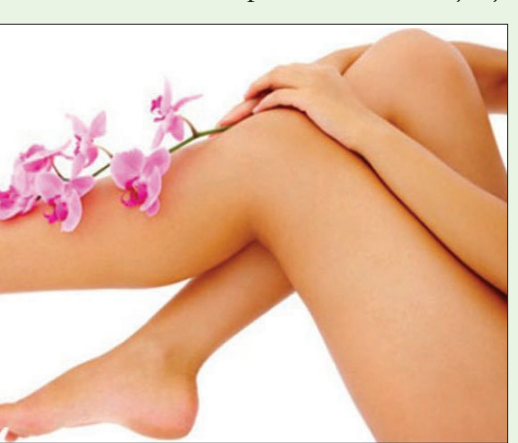
Ena pest je vaša merilna enota, saj je grajena po meri vašega telesa.

Za pospeševanje cirkulacije limfe je ključen tudi ananas ali boljše učinkovina ananasa, bromelin oziroma encim, ki deluje blagodejno na limfo in ožilje, saj dela žile bolj elastične in prožne ter jih tudi rahlo prečisti. Dopoldan lahko torej pijemo svež ananasov sok ali si pripravimo smuti iz ananasa, rdeče pese, korenčka in jabolka.

Bromelin najdemo tudi v kapsulah, najučinkovitejši odmerek za pomoč oteklim

nogam in žilam, ki pečejo in bolijo, je 500 mg bromelina na dan. Pozor – posvetujte se z zdravnikom vsi, ki jemljete kakršno koli zdravilo proti strjevanju krvi, za redčenje krvi, srce, ali vsi tisti, ki uživajo močne farmakološke kure. Ni za nosečnice.

Hrana naj postane naše zdravilo, biološka, domača hrana, čez poletje skoraj brez žit, da bodo naše noge in ožilje veseli. Samo tako bomo lahko na polno uživali življenje

in postali aktivni akterji in junaki našega vsakdana, samo tako bomo lahko spisali zgodbo našega uspeha!

V naravno pomoč pri preprečevanju zatekanja nog so tudi oblivi nog po Kneippu.

/ dalje
www.saeka.si

ODGOVORNI UREDNIK Jurij Paljki, e-mail paljki@noviglas.eu

Izdajatelj Zadruga Goriška Mohorjeva - Predsednica Francka Žgavec

Registriran na sodišču v Gorici 28.1.1949 pod zaporedno številko 5 - št. ROC 3385

Uredništvo v Gorici: Piazza Vittoria-Travniki 25, 34170 Gorica, tel. 0481 550330, faks 0481 548808, e-mail gorica@noviglas.eu

Uredništvo v Trstu: Ulica Donizetti 3, 34133 Trst, tel. 040 365473, faks 040 775419, e-mail trst@noviglas.eu

Uprava: Piazza Vittoria-Travniki 25, 34170 Gorica, tel. 0481 533177, faks 0481 548276, e-mail uprava@noviglas.eu

www.noviglas.eu

TISK: Centro Stampa delle Venezia Soc. Coop. a.r.l., Via Austria, 19/B - 35129 Padova PD, tel. 049 8700713 - faks 049 8073868; e-mail cdascv@libero.it

LETNA NAROČNINA: Italija 50 evrov, Slovenija 50 evrov, inozemstvo 100 evrov - Poštni tekoči račun 10647493

PODPORNA LETNA NAROČNINA: 100 evrov

Bančni podatki: IBAN: IT 19 F 08532 12400 000000730643, SWIFT ali BIC koda: ICRAITRRESO naslovljen na: Zadruga Goriška Mohorjeva - P.zza Vittoria/Travniki 25 - 34170 GORICA.

OGLAŠEVANJE: Oglaševalska agencija Publistar, ul. Treppo 5/B - Videm.

Tel. št. 0039 0432 299664 - Faks 0039 0432 512095 - E-mail info@publistarudine.com

Jamčenje zasebnih podatkov: v smislu zakonskega odloka št. 196/03 (varstvo osebnih podatkov) jamčimo največjo zasebnost in tajnost za osebne podatke, ki so jih bralci posredovali Novemu glas. Bralci lahko brezplačno zaprosijo za spremembo ali izbris podatkov, ki jih zadevajo, kakor tudi izrazijo svoje nasprotovanje rabi le-teh.

Novi glas je član Združenja periodičnega tiska v Italiji USPI in Zveze katoliških tiskov v Italiji FISC Izdajanje našega tednika Novi glas podpira tudi Urad Vlade Republike Slovenije za Slovencev in zamejstvu in po svetu

Tednik Novi glas prejema neposredni državni prispevek v skladu z zakonom 7.8.1990 št. 250

To številko smo poslali v tisk v torek, 20. junija, ob 14. uri

Nadiške doline

Zaprta okna sredi robide (3)

Z možem greva počasi čez vas, čez Čarni Varh, da prideva do glavnega trga, ki je na tesno pozidan z nizkimi, skromnimi kamnitimi hišami. Široki, sedaj asfaltirani prostor sredi vasi prvotno ni bil mišljen kot trg, ampak kot kraj, kjer so zbirali in zadrževali živino, strigli ovce in podobno. Tesno strnjene hiše in hlevi, ki so delovali kot ograja, so služili predvsem temu, da živali niso uhajale. Podobno začetno gradbeno strukturo najdemo še drugje, denimo, v Breginju ter v drugih manjših hribovskih vaseh, kjer je bila v preteklosti živinoreja glavni vir preživetja. Pravijo pa, da je prvotni zametek vasi nastal okoli 300 metrov višje, v kraju Za Hlieu (za hlevom). Najverjetneje so se nekateri družine zateleke sem, v objem gora, ravno zato, da bi se pred nečim ali nekom skrile. Zaradi hudih zim in močnega vetra, predvsem pa zaradi pomanjkanja prostora, naj bi se nekaj let pozneje začelo graditi nižje, v kraju Dolina. Naselje, ki se je ohranilo vse do danes, se nahaja na višini 725 metrov nad morjem. Hiše so bile, kot še dandanes pričajo stari zidovi, ki jih sicer zakriva omet in ki so bili tisočkrat predelani, iz kamna in lesa. Zaradi pomanjkanja vode so domačini gradili vodnjake. Pravijo, da so vsekakor hodili v dolino po vse. Tudi po vodo v Nedžo, ko je bila velika suša. Če prideš v Čarni Varh peš iz Gorenje vasi, se pot od najnižje točke ob potoku Budrin vije navkreber. Travniki, ki čakajo na košnjo, koprive, robida in osam-

ljeni vrtovi. Majhni vrtovi, pa čeprav so imeli nekaj tu odlični krompir in fižol. Preden stopiš v vas kot tako, greš mimo cerkve. Pokončen, visok, ometan zvonik in bela, imponentna cerkev. Oboje kar veliko, če upoštevamo, da je Čarni Varh samotna hribovska vas, ki je bila do srede prejšnjega stoletja z dolino in svetom povezana samo prek ozke steze.

Pravzaprav ravno ta lepo pobeljena in vzdrževana cerkev priča o trmi in trdoživosti teh ponosnih, neuklonljivih prebivalcev najbolj odročnih beneških hribov. Čarni Varh je od nekaj spadal pod arbeško faro. In prebivalci so morali pešaćiti pol ure v dolino, da so lahko šli k maši, na blagoslov, k verouku ali pa tudi da so krstili novorojenčka ali pokopali sorodnika. Najtežje je bilo seveda pozimi, ko je bilo snega do kolen in čez, v grdem vremenu, pa tudi v poletni vorčini. Dogajalo se je, da so se morali predvsem starejši odrekati veriskim obredom, arbeški kaplan pa ni hotel slišati, da bi ločil obe fari in bi Čarnemu Varhu omogočil lastno bogoslužje. Celó iz Vidma je prišla prepoved vsaki delitvi župnije. Prebivalci Čarnega Varha pa so bili od nekaj trmast in odločni: v začetku leta 1900 so začeli z gradnjo lastne cerkve, zametka te, ki jo vidimo danes. Ivan Trinko je napisal, da je leta 1912 že redno delovala mala cerkva z lastnim pokopališčem, ki je bila sicer dokončana že nekaj let prej. Zvonik so krajani dokončali leta 1926, 1935 pa so razširjeno cerkev posvetili De-

vici Mariji. V tistih letih so tudi oblasti razumele, da je treba vas povezati z dolino in da ljudje ne morejo več živeti v samoti, popolnoma odtrgani od sveta. Občina Podbosesec pa je od fašističnih oblasti dobila denar za izgradnjo prvega mostu, ki naj bi prek Nedže povezoval Čarni Varh s Šupico. Pravijo pa, da se domačini niso udeležili otvoritvene slovesnosti, da bi ne nazdravljali s tistimi velikimi, ki jim niso bili prav nič po godu.

O posvetitvi cerkve leta 1931 piše tudi Don Cuffolo v svojem dnevniku, kjer pravi, da je bila pridobitev lastne cerkve za prebivalce teh odročnih pozabljenih hribov velik dogodek. Tak praznik je bil, da je k posvetitveni maši prišla vsa dolina, za goste so pripravili petdeset gubanc in najboljši kuharji so se morali peš podati do Čarnega Varha, da so pogostili udeležence.

Z možem greva naprej skozi vas, sonce pripeka, nekje v dolini je komaj odzvonilo polodne. Zaželiva si nekaj pijače in kavo ali kak prigrizek, zato hitiva mimo zaprtih hiš do stavbe, o kateri veva, da je bil tam nekaj agriturizem. No, pravzaprav sta do pred kratkim v vasi delovali dve turistični kmetiji, ponujali sta predvsem mlečne izdelke iz vaške mlekarne, sir in domači narezek. O eni zagotovo veva, da so jo pred kratkim zaprli. Pravzaprav se nama ob prihodu zdi, da je vas popolnoma prazna. Povsod tišina, le veter, ki maje razpadajoča lesena polkna. Nekateri hiše so delno obnovljene, te imajo žaluzije. Stare so, prašne in skoraj vse so spuščene. Nikogar ni nikjer. Kot bi atomska bomba izbrisala vsako sled po življenju. Kot bi ljudje odšli, da bi se rešili samote. Tesno mi je, ne maram praznih hiš, ne maram razpadanja, ne maram zaprtih oken, zapuščenih b rjačev

in orodja, ki rjavi pod podrtimi lopami. Prethi je, kljub vetru. Kljub visokim, nepokošenim travam in murnom. Presamotno je, kljub soncu. Tu kraljuje samo narava. Samo veter. Samo ujede in divjad. Upava, da naju bo kdo nagovoril, da bova vendarle izmenjala par besed. A sledita nama samo dva potepuška psa brez ovratnice. Sprva se ju bojim. Pa sta čisto prijazna, čeprav nezaupljiva. Nista vajena ljudi...

ne popravlja. Luknje požirajo asfalt in ni denarja za obnovo. Pravzaprav niti za najosnovnejše vsakodnevnne potrebe.

Spomnim se na priletnega pokončnega možakarja, ki sem ga pred tednom dni srečala nekje na planinah nad Ukvami. Čez osemdeset jih je imel, a je vseeno lazil v hrib. Zaradi živine. Pa sem ga vprašala, kako jim gre. Pokazal je nekam proti jugu. Tam, je rekel, bi morala biti meja

dam na Čarni Varh, se sprašujem, kje so tisti trdoživi, ponosni domačini, ki so se dolga stoletja borili za svoj obstoj. Ki so bili odlični gozdarji in so drva ročno sekali in nosili v dolino. Ko je bilo tu nad Nedžo že vse golo, pa so odhajali še drugam, v Karnijo, v Cadore in še dlje. V vasi, ki je v preteklosti štela desetkrat toliko prebivalcev kot danes, si lahko našel vse. Krojača, zidarja, mesarja, mlekarja, mi-

zarja in peka. Ženske so poznale zdravilna zelišča, nekdo je znal celo, kako odstraniti piškav zob in kako odpraviti zobobol. Živeli so tako, da so bili popolnoma neodvisni in samostojni. Ker je v dolino dolga stoletja vodila samo steza. Konec dvajsetih let prejšnjega stoletja, so prvič poskusili graditi cesto. A ni šlo. Prvi makadam so do vasi speljali šele tistega leta, ko sem se jaz rodila, leta 1959. In še ta neasfaltirana cesta je bila slaba in nevarna, tako da veliko ljudi ni hotelo tvegati avtomobila in se je raje odreklo vožnji po njej. Pa so se je izseljenci vseeno razveselili. S težkimi kovčki, polnimi hrepenenja, so se zdaj lažje vračali domov.

Z možem sediva in razmišljava, kako je pravzaprav, če živiš tu. Gozdovi brez konca, planinske poti, mir. In samota. Samota, da bi jo rezal z nožem. Čeprav nama je lepo, si želiva nazaj v dolino. Tokrat ne greva do muzeja, da bi spoznala zgodovino vasi in blumarjev. Slutiva namreč, da je zaprt. Kot so zaprte hiše in gostilna. Kot je zaprta cerkev. Pa so vseeno lepi, ti pozabljeni kraji. Ta pokrajina bogu za hrbtom. Še bova prišla. Upajmo, da bo tedaj agriturizem odprto in bo na cesti nekaj ljudi za klepet.

Suzi Pertot

Ko prideva do agriturizma, ki naj bi še obratoval, naletiva na prašno mizo in zaprta vrata. Ker sva utrujena, predlagam, da vseeno sedeva in pojeva tiste malenkosti, ki sva jih prinesla s seboj. Ali se bodo jezili, da si lastiva prostor, me obotavljajoče vpraša mož. Kdo pa, tiho razmišljam. Odgovarjata mi samota in ropot razbitih polken v vetru.

Razgledujem se po vasi, okoli hiš je razmetana vsakovrstna šara, omet odpada, tiste stavbe, ki so bile prenovljene, so izgubile kamnito dušo. Krpanje za silo. Seveda, ker ni denarja. V Italiji za hribovske vasi nikoli ni denarja. Niti življenja ni več. Povsod je tako. Vasi izumirajo, cest nihče več

med Avstrijo in Italijo, ne tam gor pri Kokovem. Ko bi bila tam, bi živele. Ljudje, gore, vasi, bi živele. Država bi nam pomagala. Tako pa umiramo. Brez cest, brez vsake podpore. Brez struktur. Italiji ni mar za ljudi, ki živijo v hribih. Nekaj govori o turizmu, a za turizem so potrebni ljudje. Potrebna je dobra ponudba in dobra infrastruktura. Potrebno je življenje. Brez življenja ni turizma. Ja, slabo je. In bo vedno slabše, ker so mladi že odšli. Potem je umolknil. Lepo, da govori slovensko, je še dodal ob slovesu.

In res. Italijanska država je gorskim predelom mačeha. Karnija umira, Benečija umira. Ko gles-

Fotorazstava alpinista Leonarda "Rombossa" Comellija v Miljah

Leocom Shots From The Edge

Ko klikneš **Leocom shots from the Edge**, se ti prikazujejo po koščkih dnevnik, potopis, krasne črno-bele in barvne prikazni iz sveta višav. Iz raznih facebookskih vestí in vložkov izveš, da so 9. junija odprli v miljskem muzeju Ugo Cara' razstavo z gornjim naslovom, kar bi lahko prevedli: Leocomovi posnetki od roba... Gre za izbor fotografij in spisov iz zapuščine 27-letnega alpinista, turnega smučarja, gorskega fotografa Leonarda Comellija, ki se je istega dne leto prej smrtno ponesrečil v Pakistanskem Karakorumu. Razstava, ki jo prirejajo Miljska občina in krajevna podsekcija društva Societa' Alpina delle Giulie, tržaške sekcije CAI - Club Alpino Italiano, je odprta do nedelje: četrtek, petek in soboto od 17. do 19. ure, soboto in nedeljo tudi od 10. do 12.

ure. Kdor ljubi gore in pozna tovrstno literaturo ve, da je težko pisati o hribih; ob vsem svojskem izrazju, ki so ga polni strokovni vodniki in opisi hribovskih podvigov, ti dejansko zmanjka besed, ko moraš izraziti tisto nepopisno, kar doživljaš v svetu nadmorske višine. To pa ne velja za fotografijo. Že uvodni plakat razstave te prevzame s svojo povednostjo: srebrno svetla zarezca, v kateri visi alpinist pripet na vrvi, z vrhunsko opremo v živih barvah in s smučkami na nahrbtniku, zre navzdol v navpične, temno prežeče plasti

skalovja in zledenelega snega. **Leonardo Comelli** je bil večč različnih raznih gorskih tehnik in prijemov, zato se razstava deli na pet sklopov, ki kažejo njegove talente. Prvi izbor kaže na sposobnost odslkave prostornih visokogorskih prizorišč, z izrazno močjo klasične črno-

bele fotografije (npr. naš Čop), kjer so v orjaških kompozicijah skalnatih in snežnih mas, meglic in oblakov zaznavne male človeške bilke, ki gazijo počasno navzgor ali se lahko spuščajo v prahu snežink. Ostale barvne harmonije so posvečene lepoti in zahtevnosti plezanja od klasičnega v steni do balvanškega, od vzponov po zledenih slapovskih vertikalah do posnetkov turnega smučanja (krasen je tisti skozni okno). V tej tehniki je bil Comelli mojster in ostal je za vedno v svetu višav, prav ko je s trojico enako zanesenih prijateljev - Padovanca Carla Cosija, Trbižana Zena Ceco in Goričana Enrica Mo-

settija - skušal osvojiti vrh **Laila Peak** (6.096 m) nad ledenikom Gondogoro Glacier in se prvič spustiti s smučmi iz nadvse zahtevne "piramide", ki jo je prvič osvojil 1987 Britanec Simon Yates s tremi soplezalci in po njih le še pet alpinistov. Zadnji del razstave je posvečen Pakistanu, pokrajini in prebivalcem doline Hushay, zadnjemu obljudenemu kraju v smeri proti Laila Peaku. Leonardova družina in prijatelji so hoteli nekako potešiti izgubo s solidarnostno nabirko za potrebe omenjenih ljudi in kraja.

/str. 16
Davorin Devetak

Špeter - Benečija

Šolsko športno tekmovanje

V sredo se je na nogometnem igrišču ASD Valnatisone v Špetru v Benečiji, v organizaciji ZŠSDI, odvijalo zaključno šolsko športno tekmovanje za osnovnošolce dvojezične šole Pavel Petričič. Na prireditvi je sodelovalo približno 130 osnovnošolcev, od prvega do petega razreda. K uspehu prireditve sta pripomogla tudi domača profesorja Mattia Cendou in Vesna Jagodic. Učenci bienija so se preizkusili v poligonu in v teku na razdalji 150m; trienij pa je tekmoval v poligonu, metu vortexa in skoku v daljino z mesta. Ob tekmoval-

nih preizkušnjah so učenci lahko igrali nogomet, črnega moža, igro med dvema ognjema, metali na koš in se preizkusili v netekmovalnem poligonu. Po zelo razgibanem in živahnem jutru je sledilo nagrajevanje, na katerem so vsi udeleženci prejeli spominsko priznanje za udeležbo, najboljši pa posebno priznanje za uvrstitev do tretjega mesta. Učenci tretjega razreda so med nagrajevanjem prikazali krajši plesni nastop. Ob koncu nagrajevanja so udeleženci lahko prisluhnili še himni slovenskega športa v Italiji, Skupaj zmoremo.

Igor T.

S 15. strani

Leocom Shots From ...

Na sugestijo gorskega vodnika Micheleja Cucchija, ki je nekaj mesecev po nesreči odkril in prenesel umrlega alpinista v kraj Saicho, so akcijo vključili v mednarodni projekt EvK2CNR Pakistan "Water, Hygiene and Education for Hushey valley", se pravi za ureditev higiensko-vodnih razmer za tamkajšnje visokogorsko prebivalstvo in šolo. Zbrali so že 7.000 evrov in kdor želi, lahko odda prispevek na razstavi ali miljskem sedežu CAI - Societa' Alpina delle Giulie, ul. Reti 2/a, v ponedeljek in četrtek, od 18.30 do 20. ure ali z nakazilom "in ricordo di Leonardo Comelli" na bančni račun CRFVG IT98Q0634 0022201 000 000 03880.

Začel sem z ugotovitvijo, da je težko pisati o gorskih lepotah, Leonardo Comelli pa je tudi v tem uspel z živahnostjo, iskrenostjo in globino, kot pričajo dnevniški odlomki na razstavi, ki so jih izbrali oče ter bratranca Giuliano in Davide Comelli, ki sta pomagala pri izbiri posnetkov

in postavitvi razstave. Leonardov vzdevek je bil "Romboss", šef Romov, živel je "cigansko" življenje med delom v podjetju za višinska dela in vedno novimi vzponi po Alpah, v Bosni, Sloveniji (aprila 2016 je prvi splezal 300 metrski podzemski ledeni slap v Breznu pod Velbom na Kaninu). Njegova prirojena prešernost in neurejena

utvarjalnost prideta ven tudi iz izbora videov iz gorskih tur **Gheyteam Parade**, ki jih je posnel s skupino soplezalcev, ki so jih prikazali 16. junija in so vidni tudi na youtube in spletu gheyteam. blogspot. Očeta Luciana Comellija sem spoznal kot načelnika miljskih

planincev CAI pred dobrim letom, ko smo sodelovali pri skupnem projektu za tisk zemljevida peš in s kolesom po miljskem polotoku, ki prvič obravnava ta prostor ne glede na mejo in jezikovno-kulturne delitve, in sem videl, kako lepo sodeluje s kolegi planinci s Koprškega, s šolo in drugimi pri ovrednotenju bližnje narave. Njegov sin Leonardo in hči Ilaria sta obiskovala slovenski vrtec in osnovno šolo v Miljah in sam Leonardo je rad sodeloval s slovenskimi kolegi, zato bi bilo lepo, ko bi njegove foto, video in misli prikazali tudi v naših planinskih krogih in v Sloveniji. "Vedno se je treba spomniti, da ni poglavitni vrh, konec, cilj, ampak

PREHOJENA POT..., in ne dopustiti, da stvari, ki se dogodijo, gredo mimo tebe in izginejo brez sledu; premisli trenutek, tudi za male stvari in napolni svoje srce s čustvom in svojo pamet s pojmom". Se glasi v prevodu eden od njegovih utrinkov, ki me spominja na Neja Zaplotnika. **Leocom Shots From The Edge** je naslov bloga, ki ga je Leonardo Comelli stalno bogatil s svojimi fotografijami, zadnji vložek, čudovita turna smuka v Skupini Monte Bianca, nosi datum 21. maj 2016, štiri dni pred odpotovanjem v Pakistan.

SNG Nova Gorica / Abonmajska sezona 2017-2018

Pahljača raznovrstnih predstav in dve novosti

Čepprav se lanska sezona Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica, katere uspešnost so podkrepili razne nagrade in priznanja ter jo zaznamovala pomembna gostovanja v tujini, ni še popolnoma izpela, je vodstvo gledališča v četrtek, 15. junija 2017, že predstavilo nov abonmajski program za naslednjo sezono 2017-2018, ki jo SNG poklanja Novi Gorici ob 70-letnici ustanovitve mesta. Temu so posvečene fotografije v programski knjižici, med drugimi je na njih stavba, v kateri je v Solkanu dolgo let domovalo gledališče.

Kot je povedal nov umetniški vodja Marko Bratuš, bosta v prihajajoči sezoni kar dve novosti. Poleg že ustaljenih abonmajev razpisujejo še lutkovni abonma - Abonma lutkovni polžek, ki bo obogatil ponudbo Goriškega vrtljaka s štirimi predstavami; teh se bodo razveselili najmlajši obiskovalci gledališča. Druga novost je plesni abonma s štirimi predstavami sodobne plesne produkcije za vse ljubitelje univerzalne govornice plesa. Med temi bo tudi predstava ON/A, v koprodukciji SNG Nova Gorica in Zavoda MN produkcija. O njej sta na tiskovni konferenci spregovorila avtorja, koreografa Michal

Rynia in Nastja Bremec, ki ju gledalci že dobro poznajo, saj sta v SNG Nova Gorica ustvarila že nekaj plesnih biservov. Tudi tokrat bo v ospredju odnos med moškim in žensko z vprašanjem, zakaj v njem monogamska zveza ni več glavna vrtilna. Po uvodnih mislih direktorice Maje Jerman Bratec, ki je poudarila uspešnost lanskih produkcij in razveseljivo povečanje števila abonmentov, je o sezoni, ki prinaša osem predstav - štiri na velikem in štiri na malem odru -, spregovoril umetniški vodja Bratuš, rekoč, da je tokratna sezona nekako "hibridna", saj je del predstav načrtovalo že prejšnje vodstvo, sam je izbral tiste tri, ki bodo na sporedu spomladi. Zato je težko potegniti skoznjeno rdečo nit, sam pa je v programsko knjižico zapisal, "naj bo ta sezona nežen opomnik, da smo vsi krvavi pod kožo, da imamo vsi svoje sanje in pričakovanja ter predvsem, da je človek zmožljiv. Dovolimo si biti ljudje". Bratuš želi, da bi gledališče spet bilo tesno povezano z gledalci, kar je prednost gledališča pred drugimi mediji. Sezona se bo začela v septembru

s komedijo *Barufe*. Znano Gledališče je v Istro prestavil Predrag Lucić. Odigrana bo v "babiloni jezikovni pestrosti" in bo tako "metafora današnjega multietičnega in multikulturnega sveta". Predstava je koprodukcija štirih gledališč ("to je prvi primer sodelovanja štirih primorskih gledališč iz treh držav", je naglasila direktorica Maja Jerman Bratec): Gledališča Koper, Slovenskega stalnega gledališča Trst, Mestnega gledališča Pula (Istarsko narodno kazališče - Gradsko kazališče Pula) in SNG Nova Gorica. V režiji Vita Taufer

morajo v sužnost. Ob koncu sezone, maja, bo na sporedu še *Ekshibicionist* Dušana Jovanovića v režiji Marka Bulca. Za to delo je ta plodoviti slovenski dramatik in gledališki režiser l. 2002 prejel nagrado Slavka Gruma za najboljše dramsko besedilo. Poleg navedenega bodo v prihajajoči sezoni ponovitve predstav iz prejšnjih let, vrsta gostovanj slovenskih gledaliških hiš z zanimivimi predstavami, pa še ustaljena srečanja z ljubiteljskim gledališčem in seveda kopica predstav Goriškega vrtljaka. Pod okriljem gledališča se bodo mladi še naprej navduševali za gledališko umetnost v Amaterskem mladinskem odru. Spomladanski vpis abonmajev poteka od 12. junija do 7. julija, jesenski pa od 28. avgusta do 15. septembra. Dijaki in študenti za abonma mali oder imajo rok vpisa od 1. septembra do 20. oktobra. V času vpisa abonmajev je blagajna SNG Nova Gorica, Trg Kardelja 5, odprta vsak delovnik od 10.00 do 12.00 in od 15.00 do 18.00, ob sobotah od 10.00 do 13.00. Tel (003865) 05 3352247 in E blagajna@sng-ng.si. NG

VPIS ABONMAJEV 2017/2018

od 12. junija do 7. julija in od 28. avgusta do 15. septembra 2017

Abonma je cenovno najbolj ugodna pot do gledališke predstave! Pri rednih abonmajih si lahko ogledate predstavo za dobro polovico vstopnice v redni prodaji, ki je 18 €. Za vas smo pripravili različne abonmaje. Izberite gledališko doživetje, ki vam bo pisano na kožo.

Abonma PREMIERA in redni abonmaji SREDA, ČETRTEK, PETEK in SOBOTA
8 predstav naše hiše prinaša vznemirljivo gledališko doživetje

Abonma VELIKI ODER
7 predstav ob petkih na velikem odru prinaša "klasično" gledališko poetiko

Abonma MALI ODER
6 predstav ob sredah na malem odru prinaša drugačno, celo drzno odsko izkušnjo - posebno ugodna cena za dijake in študente

Abonma NEDELJA POPOLDAN
5 duhovitih predstav ob nedeljah popoldan na velikem odru prinaša smeh in sprostitve

Abonma PLES
4 plesne predstave ob različnih dnevih v tednu na velikem odru prinašajo zanimivo izkušnjo plesnim navdušencem

Abonma KONTO
8 predstav po vaši izbiri

Abonma NEDELJSKA GLEDALIŠKA SREČANJA
4 predstave ob nedeljah popoldan na velikem odru prinašajo stvaritve ljubiteljskih gledaliških skupin

Abonma POLŽEK
Predstave za otroke

Abonma Mali polžek
7 predstav za predšolske otroke ob sobotah ob 10.30 in 16.00 na velikem odru

Abonma Veliki polžek
7 predstav za učence nižjih razredov osnovne šole ob sobotah ob 10.30 na velikem odru

Abonma Lutkovni polžek
4 lutkovne predstave za otroke od 4 do 10 let ob sobotah ob 10.30 na malem odru

Posebna UGODNOST: drugi ABONMA PO POLOVIČNI CENI za člane klubov Svet knjige in National Geographic Slovenija.

Blagajna (vpis abonmajev)
SNG Nova Gorica, Trg E. Kardelja 5, Nova Gorica
PON-PET: 10.00-12.00 in 15.00-18.00,
SOB 10.00-13.00 ter uro pred začetkom predstav,
T 05 335 22 47, E blagajna@sng-ng.si

www.sng-ng.si

PODARJAMO ABONMA ZA OGLED PREDSTAV V SNG NOVA GORICA

Novi glas vam v sodelovanju s SNG Nova Gorica podarja abonma MALI ODER, s katerim si boste lahko v gledališki sezoni 2017/2018 ogledali 6 predstav. Odgovorite na nagradno vprašanje in se potegujte za BREZPLAČNI abonma MALI ODER. Med pravičnimi prejetimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca, ki si bo od oktobra 2017 do maja 2018 ogledal naslednje gledališke predstave: Don Juan, Zborovanje ptic, Judovski pes, Ljudski demokratični cirkus Sakešvil, Ekshibicionist in izbirno predstavo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Kateri abonma v SNG Nova Gorica zajema drugačne in drzne predstave ter je zelo ugoden za dijake in študente?

- Abonma Nedelja popoldan
- Abonma Sreda
- Abonma Mali oder

Odgovore pošljite na naše uredništvo po e-pošti www.noviglas.eu do 10. oktobra 2017.